

JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE • JANUAR 2019

Liahona

**Johannes - apostel,
åbenbarer,
øjenvidne, s.18**

Historien om Maria
som discipel, s. 12

Troen til at gøre forsøget
vs. troen til at gøre det, s. 24

Joseph Smith: Studerede Guds
og menneskers love, s. 28

NYT I DENNE MÅNED

GIV
DEN NYE *LILLE LIAHONA*
BØRNEDEL
TIL ET BARN

KIRKEN
ER
HER

Tokyo Japan

Ved Yanaka-kirkegården i Tokyo i Japan besøger en sidste dages hellig familie, familien Saitōs, deres familiegravsted. For dem er det et mindested, der kun bliver helligere på grund af deres kundskab i evangeliet om, at familier kan være sammen for evigt.

Respekten for familien og forfædrene er dybt forankret i den japanske kultur, og de japanske sidste dages hellige fryder sig over, at de nu er blevet velsignet med tre templer i deres land: Tokyo (det første i Asien, det blev indviet i 1980, og er for tiden under ombygning), Fukuoka (der blev indviet i 2000) og Sapporo (der blev indviet i 2016). Japan er også hjemsted for 64 slægtshistoriske centre

I 1901 ankom de første missionærer til Japan under ledelse af ældste Heber J. Grant (1856-1945), der dengang var medlem af De Tolv Apostles Kvorum og som senere blev Kirkens 7. præsident. I dag er der næsten 130.000 medlemmer i Japan og 261 menigheder.

- Den første oversættelse af Mormons Bog til japansk tog fem år og blev færdiggjort i 1909. Der blev udgivet en revideret oversættelse i 1957.
- Den første SDH-kirkebygning i Asien blev indviet i Japan i 1964.
- Generalautoriteter af japansk herkomst tæller blandt andre Adney Y. Komatsu (1923-2011), der blev født i Hawaii; Sam K. Shimabukuro (1925-2015), der blev født i Hawaii, Yoshihiko Kikuchi, emeritus; Koichi Aoyagi, emeritus; Takashi Wada og Kazuhiko Yamashita.

Efterfølgelse

Det virker som om, at den verden, vi lever i, er udformet til at prøve vores hengivenhed som disciple. Når vi skal studere Det Nye Testamente i år, kan vi blive inspireret af Jesu Kristi belæring og hans disciples eksempel, da de både stræbte efter at lære af og blive som deres Mester.

Som undervisere i Det Nye Testamente på Brigham Young University har min kollega Gaye Strathearn og jeg udvekslet nogle tanker i dette nummer om de mønstre på at følge Kristus, vi kan lære af Maria, Herrens mor, (side 12) og Johannes den elskede (side 18). De to skikkelser er blandt de største vidner om Jesus Kristus. Udover Gud Faderen selv vidste ingen bedre end Jesu mor, at han rent faktisk var Guds Søn, og Johannes var en af de oprindelige tolv apostle og synes at have været en af Herrens nærmeste venner.

Både deres og de øvrige disciples hengivenhed lærer os, hvordan vi selv kan blive Jesu Kristi elskede disciple og fortsætte med at følge Kristus trods verdslige udfordringer.

Når vi bønsumt studerer Det Nye Testamente, kan vi ikke alene lære mere om Jesus, men rent faktisk lære ham bedre at kende (se Joh 17:3).

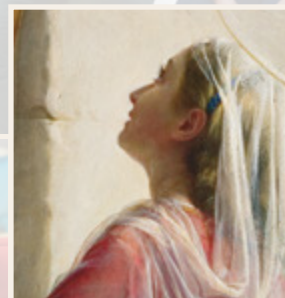
Med kærlig hilsen
Eric D. Huntsman

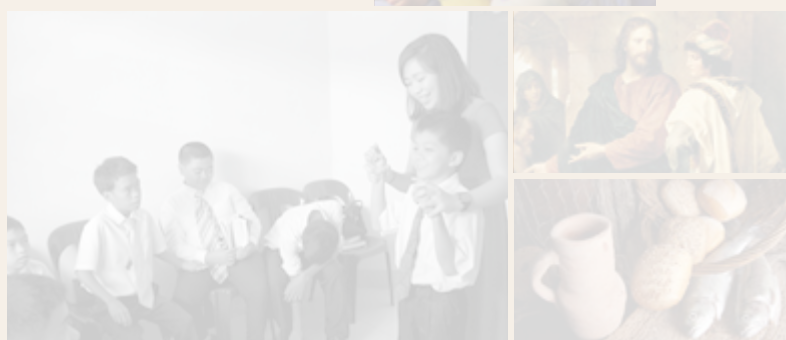
Profeten Joseph Smiths
mirakuløse mission
Præsident Dallin H. Oaks
28

Johannes:
Disciplen, som
Jesus elskede
Eric D. Huntsman
18

Maria, Jesu mor
Gaye Strathearn
12

Principper for omsorg:
Formålet, der vil ændre vores omsorg
8

5 Symboler i det Nye Testamente ☺

Vi kan finde mening i objekterne, kulturen, historien og stederne i Det Nye Testamente.

6 Profiler af tro: ☺

Phan Phon – Phnom Penh i Cambodja

Dagen efter branden knælede vi ned og bad Herren om at vise os vejen frem og velsigne os, så vi kunne finde et nyt hjem.

8 Principper for omsorg:

Formålet, der vil ændre vores omsorg

Der er mange ting, vi kan gøre for at føre mennesker til Kristus, når vi drager omsorg for dem.

12 Maria, Jesu mor

Gaye Strathearn

Der er meget, vi kan lære af Marias eksempel på tro og hengivenhed.

18 Johannes: Disciplen, som Jesus elskede

Eric D. Huntsman

Ligesom apostlen Johannes kan vi også blive Jesu Kristi elskede disciple.

24 To stadier af tro

Ældste Wilford W. Andersen

Tro er mere end blot at handle; det er at bringe vores vilje i overensstemmelse med Guds.

28 Profeten Joseph Smiths mirakuløse mission

Præsident Dallin H. Oaks

Førstehandsvidner og juridiske dokumenter hjælper os til at forstå Josephs karakter, og hvad han blev i stand til at opnå i løbet af sit liv.

38 Sidste dages hellige røster ☺

Personer, der er interesseret i Kirken, falder ned fra træer; behov for at tage for sig af Guds gode ord; finde penge og et fyr, der kører på tro.

☺ Hurtiglæst

På omslaget
Nadverens indstiftelse,
af Carl Bloch

Afsnit

Unge voksne

42

Det er afgørende, at vi passer på vores mentale og følelsesmæssige helbred for at **kunne leve et afbalanceret og lykkeligt liv**. Se mere i denne måneds artikel om følelsesmæssig selvhjulpethed.

Unge

50

Lær hvordan I kan forstå jeres værd og **vokse som Frelseren gjorde på fire vigtige områder**. Find ud af, hvordan det vil gøre jer glade at vise vor himmelske Fader jeres kærlighed, når I **gransker GUF-temaet for 2019**.

Børn

Børnenes sektion er blevet til et blad i sig selv Lille Liahona! Vi håber, at det giver børnene bedre adgang til de trosfremmende historier til dem. Hvis I ikke har børn hjemme, så giv gerne *Lille Liahona* til et barn i jeres menighed eller nabolag.

LÆS MERE

På appen Evangelisk bibliotek og på liahona.lds.org kan I:

- Finde det seneste nummer.
- Finde de artikler, der kun udkommer digitalt.
- Søge i tidligere numre.
- Indsende jeres historier og feedback.
- Tegne abonnement eller give et som gave.
- Styrke jeres studium med digitale værktøjer.
- Dele favoritartikler og videoer.
- Downloade, lytte eller udskrive jeres yndlingsartikler.

KONTAKT OS

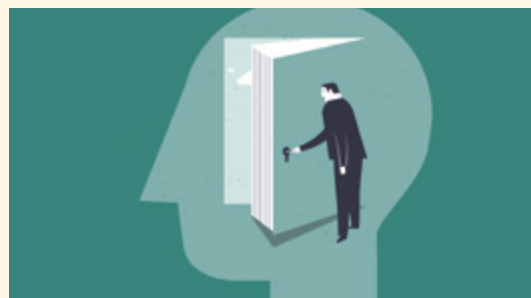
Send jeres historier og feedback til
liahona@ldschurch.org.

Indsend jeres trosfremmende historier via liahona.lds.org eller e-mail til:
Liahona, floor 23
50 E North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

UDVALGTE
DIGITALE
ARTIKLER14 forslag til at få jeres følelsesmæssige
helbred tilbage på sporet

Heather J. Johnson

Disse forslag kan være en hjælp til at finde jer selv igen.

Find den rette behandler til at hjælpe jer med
jeres mentale helbred

Kevin Theriot

Hvis I overvejer at søge professionel hjælp til noget mentalt, kan dette måske være et godt sted at begynde.

JANUAR 2019, ÅRGANG 168, NR. 1
LIAHONA 18601 110

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges
tidsskrift på dansk.

Det Første Præsidentskab: Russell M.
Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

De Tolv Apostles Kvorum:

M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland,
Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar,
Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary
E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W.
Gong, Ulisses Soares

Redaktør: Hugo E. Martinez

Vejledere: Brian K. Ashton, Randall K.
Bennett, Becky Craven, Sharon Eubank,
Cristina B. Franco, Randy D. Funk,
Donald L. Hallstrom, Erich W. Kopischke,
Lynn G. Robbins

Adm. direktør: Richard I. Heaton

Leder af Kirkens Tidsskrifter:
Allan R. Loyborg

Forretningsfører: Garff Cannon

Chefredaktør: Adam C. Olson

Vicechefredaktør: Ryan Carr

Udgivelsesassistent: Francisca Olson

Redaktion: Maryssa Dennis, David

Dickson, David A. Edwards, Matthew D.
Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaReene
Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte
Larcabal, Michael R. Morris, Eric B.
Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J.
Perkey, Jan Pinborough, Richard M.
Romney, Mindy Selu, Chakell Wardleigh,
Marissa Widdison

Ledende Art Director: J. Scott Knudsen

Art Director: Tadd R. Peterson

Designmedarbejdere: Jeanette
Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley,
C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua
Dennis, David Green, Colleen Hinckley,
Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M.
Mooy, Emily Chieko Remington,
Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole
Walkenhorst

**Koordinator af intellektuel
ejendomsret:** Collette Nebeker Aune

Produktionsleder: Jane Ann Peters

Produktionsmedarbejdere:

Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G.
Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson,
Derek Richardson, Marrison M. Smith

Prepress: Joshua Dennis, Ammon Harris

Trykchef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Troy R. Barker

Liahona:

Redaktør: Svend Aage Andersen

Redaktionens adresse:

Translation Division,
Borups Allé 128, 1. th,
DK-2000 Frederiksberg,
Tlf. 38 11 18 50

Kirkenyt: Finn Lykkegaard

Distribution:

Jesu Kristi Kirke av Sista Dagars Heliga,
MOS, Sveagatan 8 A, 441 32 Alingsås,
Sverige

Abonnementoplysninger

Tegning af abonnement eller
adresseændring kan ske ved henvendelse
til kundeservice på tlf. 0046-8 500 655 20.

E-mail: rctestockholm@ldschurch.org

Abonnementspris: DKK 68 pr. år
(Grønland DKK 34).

Betaling: Online: store.lds.org; eller
Danske Bank: 4073-6532136.

**Indsendelse af manuskripter og
spørgsmål** sker online på liahona.lds.org;
med post til Liahona, Rm. 2420, 50
East North Temple, Salt Lake City, UT
84150-0024, USA; eller med e-mail til
liahona@ldschurch.org

Liahona (et ord fra Mormons Bog, som
betyder »kompas« eller »vejviser«) udgives
på albansk, armensk, bislama, bulgarsk,
cambodjansk, cebuano, dansk, engelsk,
estisk, fiji, finsk, fransk, græsk, haitiansk,
hollandsk, indonesisk, islandsk, italiensk,
japansk, kinesisk, kinesisk (forenklet),
kiribati, koreansk, kroatisk, lettisk, litauisk,
malagassisk, marshallesisk, mongolsk,
norsk, polsk, portugisisk, rumænsk,
russisk, samoansk, slovensk, spansk,
svensk, swahili, tagalog, tahitiansk, thai,
tjekkisk, tonga, tysk, ukrainsk, ungarsk,
urdu og vietnamesisk. (Antal numre pr. år
varierer fra sprog til sprog).

© 2019 Intellectual Reserve, Inc. Alle
rettigheder forbeholdes. Printed in the
United States of America.

Oplysninger om ophavsret:

Medmindre, der står andet, kan
enkeltpersoner kopiere materiale
fra Liahona til deres personlige,
ikke-kommercielle brug (herunder
kirkekaldelser). Denne ret kan trækkes
tilbage når som helst. Billedmaterialer
må ikke kopieres, hvis der er restriktioner
angivet i ophavsretteksten til værket.
Spørgsmål om ophavsret bør stiles til
Intellectual Property Office, 50 E. North
Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150,

USA; email: cor-intellectualproperty@
ldschurch.org.

For readers in the United States

and Canada: January 2019 Vol. 168
No. 1. LIAHONA (USPS 311) Danish (ISSN
1522-9165) is published monthly by
The Church of Jesus Christ of Latter-day
Saints, 50 East North Temple, Salt Lake
City, UT 84150. USA subscription price
is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus
applicable taxes. Periodicals Postage Paid
at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice
required for change of address. Include
address label from a recent issue; old and
new address must be included. Send USA
and Canadian subscriptions to Salt Lake
Distribution Center at address below.
Subscription help line: 1-800-537-5971.
Credit card orders (Visa, MasterCard,
American Express) may be taken by
phone or at store.lds.org. (Canada Poste
Information: Publication Agreement
#40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see
DIMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND
MILITARY FACILITIES: Send address
changes to Distribution Services, Church
Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City,
UT 84126-0368, USA.

SYMBOLER I DET NYE TESTAMENTE

UDOVER LÆREN FINDER
VI MENING I OBJEKTERNE,
KULTUREN, HISTORIEN
OG STEDERNE I DET NYE
TESTAMENTE.

Bjerge: »Bjerge er ikke lette at bestige. Herren bad dengang som nu sine disciple om at bestige bjerge for at understrege virkningen af en indsats og lydighed. Han vil bede jer om det samme, billedligt talt og muligvis også bogstavelig talt.«

Oliventræer: »Jesus kom til foden af Oliebjerget for udføre den første del af forsoningen. Det gjorde han i Getsemane have. Ordet *Getsemane* kommer af to ord med hebraiske rødder: *Gath*, der betyder »presse«, og *shemen*, der betyder »olie«, især den, der stammer fra oliven.

I haven blev oliven presset under vægten af store stenhjul for at presse den værdifulde olie ud af dem. På samme måde blev Kristus i Getsemane have bogstavelig talt presset under vægten af verdens

synder. Han svedte bloddråber – hans livs »olie« – som flød fra hver pore (se Luk. 22:44; L&P 19:18).«

Vand: »Jordanfloden var stedet, som Jesus valgte, da han blev døbt af Johannes for at »opfylde al retfærdighed« (Matt. 3:15). Er det bemærkelsesværdigt, at denne hellige ordinance faktisk blev udført i det lavest beliggende ferskvand på planeten? Kunne han have valgt et bedre sted til at symbolisere de dybder, han ydmygt nedlod sig til, og hvorfra han rejste sig?«

Hovedskallen: »Korsfæstelsen fandt sted på en bakke, der hed Golgata, som betød »Hovedskalssted«. Hovedskallen symboliserede død. På et sådant sted blev sonofferet fuldendt. På korset blev verdens Frelser hævet over døden i den største af alle betydninger – opbydelsen og virkeliggørelsen af Herrens magt over døden.«

Uddrag af Russell M. Nelson, »I dette hellige land«, Stjernen, feb. 1991, s. 13, 17, 18.

Phan Phon

Phnom Penh i Cambodja

Da der gik ild i Phans hus, kunne han kun nå at redde sine tre børnebørn. Alt andet brændte ned til grunden. Phan var vred på den nabo, der havde forårsaget branden. Da hans vrede smittede af på hans familie og naboer, vidste Phan, at han var nødt til at tilgive.

LESLIE NILSSON, FOTOGRAF

Jeg indså, at min nabo var lige så fattig som mig. Han havde ikke haft til hensigt at starte branden. Hvis jeg lod ham betale, ville han komme i problemer, og jeg ville stadig føle had. Jeg huskede Herrens ord om, at vi skal elske vores næste. Jeg følte, at jeg skulle tilgive.

Da jeg besluttede mig for at tilgive, følte jeg fred.

Min nabo blev glad for, at jeg tilgav ham. Min familie er også gladere. Det gør mig glad at se.

Medlemmer og naboer bidrog med det, de kunne for at hjælpe min familie. Jeg fik en masse ris og delte den med andre. De spurgte, hvorfor jeg delte, når jeg selv stod i en dårlig situation. Jeg fortalte dem, at når jeg hjælper andre, så tjener jeg Herren. Jeg ville gerne give ham noget, for han har udvirket mange mirakler i mit liv. Vi har et smukt hjem, der er bedre end det, der brændte ned.

LÆS MERE

Ældste Larry J. Echo Hawk underviser om, hvordan tilgivelse hjælper os til at komme videre og finde fred i livet. Læs hans budskab på lds.org/go/1196.

I kan finde flere profiler af tro på lds.org/go/18.

Principper for omsorg

FORMÅLET, DER VIL ÆNDRE VORES OMSORG

Selvom der er mange formål med at drage omsorg, bør vores indsats være styret af ønsket om at hjælpe andre til dybere omvendelse og blive mere som Frelseren.

Når vi elsker andre, som Frelseren gjorde, ønsker vi at hjælpe dem, som han gjorde. Som den gode hyrde er han det fuldendte eksempel på meningsfuld omsorg.

Når vi udformer vores omsorg efter ham, er det vigtigt at huske, at hans indsats for at vise kærlighed, opløfte, tjene og velsigne tjente et højere formål end blot at afhjælpe det umiddelbare behov. Han kendte helt sikkert til deres daglige behov, og han havde medfølelse med dem. Så han helbredte, brødfødte, tilgav og underviste. Men han ønskede at gøre mere end at stille deres umiddelbare tørst (se Joh 3:13-14). Han ønskede, at dem omkring ham skulle følge ham (se Luk 18:22; Joh 21:22), kende ham (se Joh 10:14; L&P 132:22-24) og opnå deres guddommelige potentiale (se Matt 5:48). Dette gælder stadig i dag (L&P 67:13).

Der er utallige måder vi kan være til velsignelse for andre på, men når det endelige mål med vores omsorg er at hjælpe andre med at komme til Frelseren og blive mere som han er, arbejder vi hen imod den dag, hvor vi ikke behøver at undervise vores næste om Herren, for vi vil alle kende ham (se Jer 31:34).

LEVENDE VAND, AF SIMON DEWEY

Frelseren så længere end til deres umiddelbare behov.

- Adskillige mennesker gjorde sig store anstrengelser for at bringe deres ven hen til Jesus, så vennen kunne blive helbredt for lammelse. Det endte med, at Frelseren helbredte manden, men han var mere interesseret i at tilgive manden for hans synder (se Luk 5:18-26).
- Da nogle folk førte en kvinde, der var blevet taget i ægteskabsbrud, frem for Frelseren, reddede han fysisk hendes liv ved at undlade at fordømme hende. Men han ville også gerne redde hende rent åndeligt og sagde til hende: »Gå, og synd fra nu af ikke mere« (se Joh 8:2-11).
- Maria og Marta sendte bud efter Jesus og bad ham om at komme og helbrede hans ven, Lazarus. Jesus, som havde helbredt andre ved utallige lejligheder, udsatte sin ankomst, indtil Lazarus var død. Jesus vidste, hvad familien ønskede, men ved at oprejse Lazarus fra de døde, styrkede han deres vidnesbyrd om hans guddommelighed (se Joh 11:21-27).

Hvilke andre eksempler kan I føje til denne liste?

Hensigten med artiklerne »Principper for omsorg« er at lære os at tage os af hinanden – ikke at de skal deles som et budskab ved et besøg. Når vi lærer dem, vi tjener, at kende, vil Helligånden tilskynde os til at vide, hvilket budskab de eventuelt kan have brug for udover vores omsorg og medfølelse.

Hvad kan vi gøre?

Hvis vores formål er at hjælpe andre til at blive som Frelseren, vil det ændre måden vi drager omsorg på. Her følger nogle forslag til, hvordan denne forståelse kan styre vores indsats for at drage omsorg.

Forslag 1: Forbind tjeneste med Frelseren

Al vores indsats for at gøre godt er prisværdig, men vi kan se efter muligheder for at højne vores tjeneste ved at forbinde den med Frelseren. Hvis en familie, man drager omsorg for, for eksempel er syg, kan et måltid være nyttigt, men jeres enkle udtryk for kærlighed kan forstærkes mange gange ved, at I bærer jeres vidnesbyrd om Frelserens kærlighed til dem. Jeres hjælp med at ordne haven vil blive påskønnet, men den bliver måske mere meningsfuld med et tilbud om en præstedømmevelsignelse.

Ældste Neil L. Andersen fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt: »Et godhjertet menneske kan hjælpe med at ordne et dæk, tage en kammerat med til lægen, spise frokost med en, der er trist til mode, eller smile og sige hej for at gøre dagen lysere.

Men følger man det første bud, vil man naturligt tilføje disse vigtige venlige handlinger.«¹

Forslag 2: Fokuser på pagtens sti

Da præsident Russell M. Nelson, Kirkens præsident, for første gang talte til medlemmerne i den egenskab, sagde han: »Bliv på pagtens sti.« At indgå og holde pagter med ham »vil åbne døren til enhver åndelig velsignelse og tilgængeligt privilegium.«²

Som sidste dages hellige bliver vi døbt, bekræftet og modtager Helligåndsgaven. Værdige mandlige medlemmer får præstedømmet. Vi tager til templet for at få vores begavelse og blive beseglet til hinanden som familier for evigt. Disse frelsende ordinancer og de dertil hørende pagter er afgørende for, at vi kan blive som ham, så vi kan komme til at bo hos ham.

Vi kan spille en vigtig rolle med at hjælpe andre frem ad den sti, når vi hjælper dem med at holde deres pagter og forbereder sig til fremtidige pagter.³ Hvordan kan I hjælpe de individer eller familier, I tjener, til at modtage den næste ordinance, de har brug for? Det kan indebære at hjælpe faderen med at forberede sig til at døbe sin datter, forklare hvad velsignelserne ved den næste pagt er eller at fortælle om meningsfulde erfaringer med at forny vores pagter, når vi deltager i nadveren.

Forslag 3: Opfordr og fremelsk

Når det sømmer sig, så tal med dem, I tager jer af, om deres omvendelse og bestræbelser på at blive mere kristuslignende. Giv udtryk for de stærke sider, I ser og beundrer ved dem. Find ud af, hvor de føler, at de kunne forbedre sig, og tal om, hvordan I kan hjælpe. (Se mere om at tale med dem, I drager omsorg for, i »Rådfør jer om deres behov«, *Liahona*, sep. 2018, s. 6-9).

Vær ikke bange for at tilskynde dem til at følge Frelseren og lade ham hjælpe dem med at nå deres guddommelige potentiale. En sådan opfordring kan være livsændrende, når den kobles sammen med et udtryk for jeres tiltro til dem og jeres tro på Frelseren.

1. Fortæl. Vær oprigtig og ligefrem, når I fortæller om, hvordan Frelseren har hjulpet jer, når I har prøvet på at komme ham nærmere ved at efterleve evangeliets principper på trods af tilbageslag.

2. Lov velsignelser. Mennesker har brug for en grund til at ændre sig, der er mere tungtvejende end årsagerne til ikke at ændre noget. At forklare, hvilke velsignelser der er forbundet med en handling, kan være en stærk motivation (se L&P 130:20-21).

3. Opfordring. Efterlevelse af et evangelisk princip giver et vidnesbyrd om, at det er sandt (se Joh 7:17) og det fører til dybere omvendelse.⁴ Næsten enhver interaktion kan omfatte en enkel opfordring til at gøre noget, der kan hjælpe dem fremad.

4. Læg planer sammen. Hvad skal der ske, før de opnår succes med deres forsæt om at ændre noget? Hvordan kan I hjælpe dem? Involverer det en tidsfrist?

5. Støtte. Skab et støttende netværk, hvis det kan være en hjælp til, at den enkelte kan forblive motiveret og opnå succes. Vi har alle brug for nogen, der hepper på os.

6. Følg op. Fortæl regelmæssigt om jeres fremgang. Bevar fokus på planen, men juster den om nødvendigt. Vær tålmodig, vedholdende og opmuntrende. Ændringer kan kræve tid.

Seks måder, hvorpå vi kan hjælpe andre til at komme Kristus nærmere

Følgende er forslag til, hvordan I kan støtte andre til at gøre livet bedre og komme fremad på pagtens sti. (Se flere forslag i *Forkynd mit evangelium*, kapitel 11).

Opfordring til handling

Overvej, hvordan jeres omsorgsindsats – i både stort og småt – kan hjælpe andre til at omvende sig dybere og blive mere som Frelseren.

Fortæl om jeres oplevelser

Fortæl os om jeres erfaringer med at drage omsorg for andre eller jeres erfaring med at være blevet draget omsorg for. Send jeres historie ind på liahona.lds.org (klik på »Submit an Article or Feedback«). ■

NOTER

1. Neal L. Andersen, »A Holier Approach to Ministering«, foredrag på Brigham Young University, 10. apr. 2018, s. 3; speeches.byu.edu.
2. Russell M. Nelson, »Når vi går fremad sammen«, *Liahona*, apr. 2018, s. 7.
3. Henry B. Eyring, »Døtre i pagten«, *Liahona*, maj 2014, s. 125-128.
4. Se David A. Bednar, »Omvendt til Herren« *Liahona*, Nov. 2012, s. 106-109.

MARIA GEMTE ALLE ORDENE IST HIERTE, AF HOWARD LYON

Maria

Jesu mor

Marias historie er en tidløs påmindelse om prisen for og velsignelserne ved at være discipel.

Gaye Strathearn

Docent i oldtidsskrifter ved Brigham Young University

Maria, Jesu mor, er en af de få kvinder, der nævnes i skriften, og hun er den eneste, hvis liv og tjenestegerning profeter profeterede om århundreder, inden hun blev født (se 1 Ne 11:15, 18; Mosi 3:8; Alma 7:10).¹ Forfattere i Det Nye Testamente som Matthæus, Markus, Lukas og Johannes giver os kun glimt af hendes liv og tjenestegerning, fordi deres fokus med rette er på Frelseren. Men i den tidlige kristne kirke gav man Maria titlen *theotokos*, der betyder »bærer af eller moder til Gud«,² som en påmindelse om den vigtige rolle, hun også spiller i Faderens plan.

Ældste Bruce R. McConkie (1915-1985) fra De Tolv Apostles Kvorum skrev: »Kan vi tale for rosende om hende, som Herren velsignede frem for alle andre kvinder? Der var kun en Kristus, og der er kun en Maria. De var begge ædle og store [i forudtilværelsen], og begge blev de forudordineret til den tjenestegerning, de udførte hver især. Vi kan ikke andet end tro, at Faderen valgte den fineste kvindelige ånd til at blive mor til sin Søn, ligesom han valgte den mandlige ånd, der i sig selv skulle være Frelseren ... Vi bør vise Maria den respekt, der retteligt tilkommer hende.«³

Lukas' beretning om bebudelsen af Jesu fødsel for Maria (se Luk 1:26-56) åbner for, at vi kan se lidt mere af, hvem denne bemærkelsesværdige unge kvinde var. Af hendes omgang med Gabriel og Elisabeth ser vi en ung kvinde, der prøver på at begribe og forstå sit unikke kald. Storheden i det kald må have tynget hårdt på en, der var så ung, og alligevel erklærede hun sig beredvilligt klar til at gøre Faderens vilje. Hendes historie minder os om, at Gud er opmærksom på alle sine børn, og han kalder almindelige mænd og kvinder til at bidrage på ualmindelig vis med at opbygge hans rige. Hun blev Jesu første discipel, og således er hun et forbillede for alle, der vælger at følge ham.

Nazaret: Marias hjem

Desværre fortæller Det Nye Testamente os intet om Marias forældre, hendes fødsel eller noget om hendes liv i Nazaret. Lukas beskriver Nazaret med ordet *polis*, der kan oversættes som by eller landsby, men det virker ikke til at have været et vigtigt sted. Udover i Det Nye Testamente nævnes Nazaret ikke i nogen andre tekster før i slutningen af det andet århundrede e.Kr.

Vi ved, at Nazaret lå på et bjerg i det sydlige Galilæa med udsigt over den frodige Jezreel dal ca. 100 km nord for Jerusalem. Arkæologien indikerer, at Nazaret i det første århundrede e.Kr. snarere var en landsby end en by med et indbyggertal på omkring 400 til 500.⁴ Med få undtagelser kæmpede det meste af befolkningen i Galilæa for at overleve ved basalt arbejde som at passe dyr, fiske og dyrke jorden for at kunne få mad på bordet og betale deres skatter. Landsbyen havde ingen befæstninger, der er ingen bevis på, at der har været brolagte gader eller særlig arkitektur – ej heller har man fundet luksuøse ting som marmor, mosaikker eller friser på bygninger eller husholdninger med fine importerede varer.⁵ De huse, der er blevet udgravet, fra de første to århundreder efter vor tidsregning, synes at have været beskedne enetages boliger med to rum, stråtækt tag og en lille gårdhave.⁶ Begravelsesritualer og nogle fragmenter af kalkstenskar indikerer, at indbyggerne var jøder frem for ikke-jøder.

Selvom ingen af disse opdagelser kan knyttes direkte til Maria eller hendes familie, giver de os et indtryk af, hvordan hendes liv i Nazaret kan have været: en bondepige i en landsby langt væk fra det religiøse centrum Jerusalem med dens templer, præstestand og velstand. Selv som ung pige må hun have arbejdet side om side med sin mor og de andre kvinder i landsbyen, de har vævet tøj, lavet mad, samlet brænde, hentet vand fra cisterner eller brønde og arbejdet i marken – alle i hendes familie har hjulpet til, for at man har kunnet klare dagen og vejen.

Marias kald

Historien om Maria i Lukasevangeliet indledes med besøget af englen Gabriel, den samme engel, der tidligere havde vist sig for Zakarias i templet (se Luk 1:11, 19, 26). Da Gabriel viser sig, er Maria en ung kvinde, der er forlovet og skal giftes med Josef (se Luk 1:27). Selvom vi ikke ved, hvor gammel Maria var på det tidspunkt, var det i oldtiden muligt at arrangere ægteskabskontrakter allerede inden puberteten. Gabriels tilsynekomst og tiltale af Maria som »du benådede«, »Herren er med dig«, at hun havde »fundet nåde for Gud«, og at hun

ifølge Joseph Smiths oversættelse af Lukas 1:28 var »udvalgt« (se også Alma 7:10), må have fremkaldt en blandet reaktion af forvirring og frygt hos Maria. Vi kan kun forestille os, hvilke tanker der må have faret igennem hendes hoved i det øjeblik, men det kan have været spørgsmål som: »Hvorfor betragter Herren mig som noget særligt?« »Hvorfor har jeg »fundet nåde for Gud« og hvad betyder det overhovedet?« »Hvorfor sendte Gud Gabriel til mig og ikke til en anden ung kvinde i Nazaret eller Jerusalem?« Ja, hun var af Davids hus (se Luk 1:32; Rom 1:3), men det betød ikke meget under den romerske besættelse. Hun var jo trods alt blot en ung kvinde af bondeslægt, der boede i en lille landsby. Som Nathanael senere spurgte: »Kan noget godt komme fra Nazaret?« (Joh 1:46).

Gabriel svarede ikke på nogle af de spørgsmål, der kan have fyldt Marias sind og hjerte. I stedet fortsatte han med sit budskab: Hun skulle undfangе et barn, men ikke hvilket som helst barn. Hendes barn skulle »kaldes den Højstes søn« og »Gud Herren [skulle] give ham hans fader Davids trone« (se Luk 1:32-33). Med andre ord fortalte Gabriel Maria, at hendes søn ville være både Guds Søn og den lovede Messias. Hvis Maria havde været forvirret og bange inden denne bebudelse, kan vi kun forestille os, hvordan hun må have haft det efter.

Lad os kigge på et princip, som denne del af Marias historie lærer os om at være discipel. Guds plan for Maria var ikke noget, hun havde bedt om! Gabriel havde vist sig for Zakarias, fordi han og Elisabeth havde bedt om et mirakel, nemlig et barn, men han kom til Maria under helt andre omstændigheder: Han kom ikke som svar på en bøn, men for at forkynde Guds vilje for hende. Med sit forestående bryllup havde Maria sikkert tænkt på muligheden for at få børn i fremtiden. Men selvom der gik en bølge af forventning om en Messias igennem judaismen i det første århundrede, kan Maria så have tænkt, at hun en ung bondepige fra Nazaret skulle blive mor til Messias? Sandsynligvis ikke. Pointen er, at kaldet som discipel ofte kræver ændringer i vores egne planer for livet.

Lukas fokuserer i sin beretning på Gabriels bebudelser og siden på Elisabeth. Men der er tre gange, hvor Maria udtaler sine tanker og følelser.

Englen Gabriel viste sig for Maria med det forbløffende budskab om, at hun havde fundet nåde for Guds øjne, og at hun skulle føde Guds Søn.

Et inspireret spørgsmål

Hendes første spørgsmål til Gabriel er: »Hvordan skal det gå til? Jeg har jo aldrig været sammen med en mand« (Luk 1:34). Situationen taget i betragtning er hendes spørgsmål ret rimeligt. Det minder om Zakarias' spørgsmål: »Hvordan kan jeg vide, at det er sandt? [At Elisabeth skulle føde en søn]« (vers 18). Men hvor hans spørgsmål udtrykte tvivl om Gabriels svar på en bøn, som Zakarias selv havde opsendt til Gud, søger Marias spørgsmål afklaring på Guds erklærede vilje omkring hende. Spørgsmål opstår uundgåeligt, når Guds opfordringer udfordrer disciple til at hæve barren og rykke ud af deres bekvemmelighedszone, og inspirerede spørgsmål fører til åbenbaring.

Gabriels svar på Marias spørgsmål falder i tre dele:

1. For det første siger han til Maria: »Helligånden skal komme over dig« (vers 35). Helligånden er den kraft,

hvorigennem disciple i enhver tidsalder er blevet højnet i deres kaldelse. »Husk, at dette værk ikke blot er jeres og mit«, sagde præsident Thomas S. Monson (1927-2018). »Det er Herrens værk, og når vi går Herrens ærinde, er vi berettiget til Herrens hjælp. Husk, at den, som Herren kalder, gør Herren egnet.«⁷ Derefter giver Gabriel Maria specifik information om hendes situation: »Den Højstes kraft skal overskygge dig.«⁸ Derfor skal det barn, der bliver født, også kaldes helligt, Guds søn« (vers 35).

2. For det andet fortæller Gabriel Maria om Elisabeth, en anden, der på lignende, men ikke identisk vis ved et mirakel er gravid (se vers 36). Elisabeths graviditet er et tegn for Maria på, at hun ikke er alene, at der mindst er en anden person, der har en idé om, hvad hun går igennem.

Marias og Elisabeths historie er sammenvævet gennem deres kærlighed og støtte til hinanden i en svær tid.

3. For det tredje erklærer Gabriel: »Thi intet er umuligt for Gud« (vers 37). Gud gjorde det umulige, da Elisabeth undfangede.⁹ Gabriels erklæring er en påmindelse til disciple i enhver tidsalder om, at når vi tager imod Guds opfordringer, finder mirakler sted.

En discipels villighed

Marias anden verbale respons i historien sammenfatter efter min mening en discipels hengivenhed og livssyn: »Se, jeg er Herrens tjenerinde. Lad det ske mig efter dit ord!« (Luk 1:38). »Tjenerinde« indikerer, at Maria har valgt at acceptere det kald, som Gud har givet hende. Denne udtalelse er Marias version af det, hendes Søn også skulle sige i Getsemane: »Dog, ske ikke min vilje, men din« (Luk 22:42). Selvom det synes klart, at hun på dette punkt af sin rejse umuligt kan have forstået alt, der ville blive fordret af hende – profeterer Simeon senere om hende, at »også din egen sjæl skal et sværd gennemtrænge« (Luk 2:35) – vælger Maria ikke desto mindre at gå frem i tro.

»Så forlod englen hende« (Luk 1:38). Da Gabriel forsvinder, er Maria alene. Det er en ting for en discipel at komme med erklæringer som den, hun kom med i en himmelsk budbringers nærvær, men hvad gør hun nu, hvor englen er væk? Hvordan forklarer hun denne hændelse for sine forældre? For Josef? Hvad er den personlige omkostning for hende, hvis de eller indbyggerne i Nazaret ikke tror på hende? Det tætte liv i Nazaret kunne nu udgøre en vanskelighed for hende.

Så husker hun anden del af Gabriels svar på hendes spørgsmål og rejser hjem til sin kusine Elisabeth. Og atter engang væves Lukas' to indledende beretninger sammen. Så snart Elisabeth hørte Marias hilsen, »sprang barnet i hendes liv«, og hun fyldes af Helligånden og råber med høj røst: »Velsignet er du blandt kvinder, og velsignet dit livs frugt!« (Luk 1:41-42). Hendes inspirerede hilsen bekræfter det, som Gabriel allerede har erklæret om Maria. Nu har Maria et andet vidne til sin kaldelse, men det sker først, efter hun villigt har accepteret sit kald.

Beretningen om Maria og Elisabeth er en påmindelse om to store aspekter i nutidige disciples liv. Den er en påmindelse om den symbolske værdi, der ligger i hjertet af Hjælpeforeninger verden over: Kvinder i forskellige aldre og på forskellige livsstadier mødes for at støtte og hjælpe hinanden i trange tider. Den er også en påmindelse om, at Gud ikke efterlader dem, han har kaldet, i svære tider, men han responderer ved at omslutte dem i armene på andre, han også har kaldet.

Marias lovsang

Maria sidste udsagn er kendt som hendes lovsang og den er hendes udtryk for glæde over Elisabeths erklæring. Hun giver udtryk for sine følelser omkring det, der har fundet sted i hendes liv og hun reflekterer over sin nyvundne forståelse af hendes rolle i Guds plan. Først og fremmest føler hun trang til at ophøje, prise og ære Gud, hvem hun hylder som sin Frelser (se Luk 1:46-47). Hun ser og erfarer Guds nåde, både i det faktum, at han valgte en så »ringe« som hende (se vers 48-50) og også i det faktum, at han har valgt hende til at spille en central rolle i opfyldelsen af Abrahams pagt (se vers 54-55).

»Maria blev hos [Elisabeth] hen ved tre måneder og vendte så hjem« (vers 56). Maria var nu mere forberedt på at opfylde sit guddommelige kald.

Marias forbilledlige eksempel

For nutidige disciple er historien om Maria både kulturelt og tidsmæssigt en fjern beretning. Ikke desto mindre er Marias historie en tidløs påmindelse om prisen for at være disciple. Gud forventer, at hans følgere træder til, når han giver dem en opfordring. Præsident Russell M. Nelson minder os om, at »Gud har altid bedt sine pagtsbørn om at gøre svære ting.«¹⁰ Maria var ingen undtagelse, og det er vi heller ikke. Vores udfordring består i at have troen til at underordne vores vilje hans og at tage imod hans kald med tro på, at hans Ånd vil højne os i hans tjeneste. Bonnie H. Cordon, Unge Pigers hovedpræsident, minder os også om, at »vi kan gøre det, der er svært« og tilføjer så, »men vi kan også gøre det med glæde.«¹¹

Hvordan vil vores lovsang lyde som nutidige disciple? Hvordan vil vi udtrykke vores glæde over Gud? Hvordan vil vi give udtryk for storheden af hans nåde i vores liv? Hvordan fejrer vi vores del af opfyldelsen af Abrahams pagt i vor tid? Dette er måske blot noget af det, vi kan lære af Marias bemærkelsesværdige historie om at være disciple. ■

NOTER

1. Matthæus forstår også, at Maria er opfyldelsen af Esajas' profeti om en ung kvinde, der skal føde en søn og give ham navnet Immanuel (se Es 7:14).
2. I 1 Nefi 11:18 i 1830-udgaven af Mormons Bog beskrives Maria også som »Guds moder«.

3. Bruce R. McConkie, *Mortal Messiah*, 4 bd., 1981, 1:326-327, fodnote 4.
4. Se James E. Strange, »Nazareth«, *Anchor Bible Dictionary*, 4:1050; Jonathan L. Reed, *Archaeology and the Galilean Jesus: A Re-examination of the Evidence*, 2002, s. 131.
5. Se Reed, *Archaeology and the Galilean Jesus*, s. 131.
6. Se Ken Dark, »Has Jesus' Nazareth House Been Found?«, *Biblical Archaeology Review*, vol. 41, nr. 2 (March/April 2015), s. 54-63; se også Ken Dark, »Early Roman-Period Nazareth and the Sisters of Nazareth Convent«, *The Antiquities Journal*, vol. 92, 2012, s. 37-64.
7. Se Thomas S. Monson, »Kaldet til at tjene«, *Stjernen*, juli 1996, s. 45-46.
8. Det græske ord, der er oversat som »overskygge« (*episkiazō*), er det samme ord, der i den græske oversættelse af Det Gamle Testamente bruges til at beskrive den sky, der kom ned over tabernaklet, da det var færdiggjort. Den beskrives som Herrens herlighed.
9. Herren sagde ligeså til Abraham, da han og Sara fandt ud af, de ville få et barn i deres høje alder (se 1 Mos 18:14; Rom 4:19-21).
10. Russell M. Nelson, »Vær det bedste, jeres generation har at byde på«, *Liahona*, okt. 2016, s. 49.
11. »Bonnie H. Cordon: Unge Pigers hovedpræsident«, *Liahona*, maj 2018, s. 129.

Johannes

disciplen, som Jesus elskede

Det, der står i Det Nye Testamente om Johannes den elskede, fremstiller ham både som lærer og forbillede for vores egen måde at være discipel på.

Eric D. Huntsman

Docent i oldtidsskrifter ved Brigham Young University

Næst efter Peter er Johannes nok den mest kendte af Jesu oprindelige tolv apostle. Han og hans bror, Jakob, var sammen med Peter med i nogle af de mest betydningsfulde øjeblikke i Frelserens tjenestegerning, og han bliver almindeligvis forbundet med fem forskellige bøger i Det Nye Testamente.¹ Hans nære personlige forhold til Herren indikeres i Johannes 13:23: »En af hans disciple, den som Jesus elskede, sad til bords lige ved siden af Jesus.« Igennem alle tidsaldre har kristen kunst afspejlet dette scenarie, hvor Johannes afbildes som en ung mand, der hviler i Frelserens arme. Det er årsagen til hans unikke tilnavn, Johannes den elskede, men hans vidnesbyrd og mission afspejler aspekter af hans liv som discipel, som vi alle kan lære af.

Johannes, Zebedæus' søn

Johannes' hebraiske navn, *Yohanan*, betyder »Gud har været nådig«. De fleste af de detaljer, vi kender til omkring ham, kommer fra de første tre evangelier, der stort set fortæller historien om Frelserens jordiske tjenestegerning ud fra samme perspektiv. De fortæller samstemmende, at Johannes var søn af en velstående galilæisk fisker ved navn Zebedæus, der ejede sin egen båd og var i stand til at hyre daglejere for at hjælpe ham og hans sønner med deres arbejde. Johannes og hans bror, Jakob, var også partnere med brødrene Peter og Andreas, og de forlod alle fire deres erhverv som fiskere, da Jesus kaldte dem til at følge ham på fuld tid.²

Da Jesus kaldte dem, lod Johannes og Jakob »deres far Zebedæus blive tilbage i båden sammen med daglejerne og fulgte ham« (Mark 1:20).

Selvom evangelierne ikke nævner Zebedæus igen, følger Jakobs og Johannes' mor Jesus og hun gik i forbøn for sine sønner og var til stede ved korsfæstelsen.³ Jakobs og Johannes' mor blev almindeligvis omtalt som Salome, og derfor kan hun have været søster til Maria, Jesu mor, hvilket ville gøre dem til Jesu fætre og Johannes Døbers slægtninge.⁴

Snart efter Johannes var blevet kaldet til at følge Herren, blev han vidne til hans første mirakler og hans lære.⁵ At se disse mirakler og at lytte til prædikener som bjergprædikenen har uden tvivl forberedt Johannes til det øjeblik, hvor Jesus kaldte ham til at være en af de tolv apostle.⁶ Af disse specielle vidner udgjorde Peter, Jakob og Johannes en indercirkel af tætte disciple, der var til stede ved nogle skelsættende stunder i Jesu jordiske tjenestegerning:

- Da Jairus' datter blev vækket fra de døde, så de selv Herrens magt over døden.⁷

- På Forklarelsens bjerg, hvor de så Jesus afsløre sin herlighed og hørte Faderens røst vidne om, at Jesus var hans Søn, i hvem han havde velbehag.⁸
- På Oliebjerget hvor Jesus kom med sin sidste profeti om de sidste dage.⁹
- I Getsemane have, hvor de var i nærheden, da Frelseren indledte sit store forsoningsværk.¹⁰

Akkurat som Jesus Kristus gav Simon tilnavnet *Kefas* eller Peter, som betyder »klippe«, gav han også Jakob og Johannes tilnavnet *Boanerges*, eller »Tordensønner«.¹¹ Dette fordi de spurgte Jesus, om de skulle nedkalde fortærende ild over den samaritanske landsby, der ikke ville tage imod ham (se Luk 9:51-56), tilnavnet kan have antydnet, at de havde et iltert temperament eller i det mindste var meget viljestærke. På den anden side er det lige så sandsynligt, at tilnavnet blev givet i forventning om, at de blev stærke vidner, ligesom Peters navn

sikkert i mindre grad afspejlede hans hengivne, men impulsive væsen i begyndelsen, men gik på hans fasthed og styrke efter Jesu opstandelse.¹²

I Apostlenes Gerninger fremtræder Johannes som Peters stærke og standhaftige makker. Johannes var sammen med Peter, da han helbredte den lamme mand ved templet, og sammen prædikede de frimodigt for de jødiske ledere i Jerusalem. Sammen rejste de to apostle til Samaria for at overdrage Helligåndsgaven til de samaritanere, som Filip havde undervist og døbt.¹³

Alligevel fremstår Johannes i de skrivelser, der er forbundet med ham, stærkest som vidne om sin mesters og vens, Jesu Kristi, guddommelighed. De bøger i Det Nye Testamente præsenterer Johannes som både lærer og forbillede for os i vores måde at være discipel på.

Elsket discipel

Det er interessant, at Johannes aldrig nævnes i det evangelium, som traditionelt tilskrives ham. I Johannesevangeliet nævnes de to Zebedæussønner kun en gang i det sidste kapitel, hvor de er to af de syv disciple, der møder den opstandne Herre ved Galilæas Sø. Selv der nævnes de ikke ved navn. I stedet er det overlevering, der støttes af genoprettelsens skrifter,¹⁴ der har identificeret Johannes som den anonyme discipel, »som Jesus elskede,« og som var til stede ved den første nadver, ved korsfæstelsen, ved den tomme grav og den sidste gang Jesus viste sig ved Galilæas Sø.¹⁵

Han kan også have været den »anden discipel«, der sammen med Andreas havde fulgt Johannes Døber og hørt ham vidne om, at Jesus var Guds lam (se Joh 1:35-40), og det er sandsynligt, at han var den discipel, der ledsagede Peter, efter Jesus var blevet arresteret og hjalp Peter med at få adgang til ypperstepræstens gård (se Joh 18:15-16).

I Johannesevangeliet kommer den elskede discipel til syne som en nær personlig ven af Herren.

Tillige med Martha, Lazarus og Maria beskrives Johannes eksplicit i evangeliet som en, Jesus elskede (se Joh 11:3, 5). Hans position ved bordet under den første nadver afspejler ikke blot ære, men også nærhed.

Udover hans venskab med Frelseren afslører andre passager ham som et stærkt vidne om de vigtigste begivenheder i Jesu mission. Han stod ved korsets fod for at bevidne Herren dø som et offer for synd, han løb til graven efter opstandelsen for at bekræfte, at den var tom, og han så den opstandne Frelser.

Det nævnes to gange i Johannesevangeliet, at det baseres på det, som den elskede discipel har vidnet, og understreger, at hans vidnesbyrd er sandt,¹⁶ noget der giver genklang af Joseph Smiths nye overskrift af det evangelium som »Johannes' vidnesbyrd«.¹⁷

Selvom de lærde stadig drøfter, hvem den elskede discipel er, om han

var apostlen Johannes, så var han kilden til materialet i Johannesevangeliet, hvis ikke den originale forfatter.¹⁸ Hvorfor forblev han så unavngiven og aldrig direkte identificeret som apostlen Johannes? Svaret ligger måske delvist i, at han havde til hensigt at gøre sine egne oplevelser til model for troende og disciple i enhver tidsalder. Ved at forblive anonym kan han have givet os mulighed for at indsætte

»Det er den discipel, som vidner om dette, og som har skrevet dette, og vi ved, at hans vidnesbyrd er sandt« (Joh 21:24).

os selv i hans oplevelser, lære hvordan man elsker og bliver elsket af Herren og derpå opnå vores eget vidnesbyrd, som vi så er kaldet til at dele med andre.

Johannes' Breve

Ligesom med Johannesevangeliet tilskrives de ikke og nævner aldrig Johannes direkte. Ikke desto mindre er Johannes' Første Brev mere en doktrinær afhandling end et faktisk brev, det er nært forbundet til Johannesevangeliet, hvad angår stil og tema, som blandt andet omhandler vigtigheden af kærlighed og lydighed, temaer som Frelseren belærte om i Johannes' beretning om den første nadver.

Johannes' Første Brev, der er skrevet efter hans evangelium, indledes med at erklære forfatterens vidnesbyrd om Herren Jesus Kristus: »Det, som var fra begyndelsen, det, som vi har hørt, det, som vi har set med

vore øjne, det, som vi *betragede og vore hænder rørte ved*: livets ord« (1 Joh 1:1, fremhævelse tilføjet). Udover at genfremstille de indledende linjer fra Johannesevangeliet understreger skribenten sit stærke, personlige og fysiske vidnesbyrd om Jesus Kristus, der var Guds ord, der bogstavelig talt »blev kød«.

De første kristne, der var bogens oprindelige målgruppe, havde tilsyneladende kæmpet internt med en gruppe, der ukorrekt talte for en lære om, at Jesus havde forladt Kirken.¹⁹ I Johannes' Første Brev er skribenten ikke blot et vidne; han er en autoritet, der er kaldet til at korrigere for falsk lære og imødegå de trusler mod troen, der kom fra anti-kristere og falske ånder (se 1 Joh 2:18-27; 4:1-6). Hans mission var også at opmuntre dem, der forblev trofaste, ved at dele meningsfulde sandheder om Gud og Kristus og vigtigheden af fortsat at udøve tro og retfærdighed.

I Johannes' Andet og Tredje Brev identificerer han bare sig selv som »den ældste« og fortsætter med at understrege vigtigheden af kærlighed og lydighed og farerne ved vranglære og dem, der afviser retmæssig kirkemyndighed.²⁰

Alle de tre bøger underviser os om vigtigheden af fortsat hengivenhed mod den åbenbarede Jesus Kristus.

Åbenbareren

Af de fem bøger, der tilskrives ham, er der kun Johannes' Åbenbaring, der bruger navnet Johannes og identificerer forfatteren tre gange med navns nævnelse i de indledende vers (se Åb 1:1, 4, 9). Udover at identificere sig selv som Guds tjener giver forfatteren ikke andre indikationer af sin position eller kaldelse, men de fleste tidlige kristne autoriteter troede, at han var Johannes, Zebedæus' søn.

Mormons Bog og Lære og Pagter bekræfter, at apostlen Johannes havde fået en særlig kommission til at modtage og skrive de syner, han havde modtaget.²¹ Johannes' Åbenbaring er en kompleks bog, der er fuld af symbolik, og hensigten med den var både at berolige og forvise de kristne, der i nogen tidsalder led forfølgelse eller prøvelser, og på samme tid åbenbare Jesu Kristi rolle gennem historien.

Selvom der er blevet foreslået to forskellige dateringer for, hvornår Johannes skrev åbenbaringen – en tidlig datering er under kejser Neros regeringstid i 60'erne e.Kr. og en senere datering er i 90'erne e.Kr. under kejser Domitian – begge tidspunkter er efter Peters martyrdød, hvilket har gjort Johannes til den seniorapostel, der stadig levede.

Hans kaldelse bestod dog ikke blot i at modtage og nedskrive de syner, der er indeholdt i bogen. I et af disse syner siger en engel til Johannes' Åbenbarer, at han skal tage en lille bogrulle og spise den. Først ville den være sød i hans mund og siden bitter i hans mave, hvilket Joseph

Smith tolkede som et billede på hans mission med at hjælpe med indsamlingen af Israel som en del af alle tings genoprettelse (se Åb 10:9-11; L&P 77:14). Denne mission var mulig på grund af Johannes' fortsatte tjenestegering, efter han var blevet forvandlet. Hvor både fortidige og nutidige lærere er delte omkring betydningen af Jesu udtalelse til Peter omkring Johannes' skæbne i slutningen af Johannesevangeliet (se Joh 21:20-23), modtog Joseph Smith en åbenbaring, der bekræftede, at Johannes' mission som en forvandlet person fortsætter, indtil Frelseren vender tilbage (se L&P 7:1-6). Med andre ord profeterede han ikke

»Og deraf ved vi, at vi elsker Guds børn: at vi elsker Gud og handler efter hans bud« (1 Joh 5:2).

blot om tidernes ende, men hans mission indebærer, at han hjælper med at opfylde disse profetier, lige så vel som han vidner om opfyldelsen af de ting, der blev åbenbaret for ham.

Selvom vores personlige missioner måske ikke er helt så storladne, lærer Johannes' eksempel os, at vores kærlighed til Jesus Kristus fører os til accept af vores kald og udfordringer i livet, uagtet hvor bittersøde de til tider måtte være.

Bliv selv elskede disciple

Johannes var et ledende medlem af Jesu oprindelige tolv apostle, en der havde et nært personligt forhold til Frelseren og tjente i vigtige

egenskaber som vidne om ham, som leder i Kirken og som åbenbarer. Alligevel er det den måde, han valgte at portrættere sig selv som elsket discipel i det evangelium, der bærer hans navn, der giver ham mulighed for at fungere som forbillede for os alle i vores egen måde at være discipel på. Af ham lærer vi, at som følgere af Jesus Kristus kan vi alle hvile i hans kærligheds arme, en kærlighed, vi bedst erfarer igennem ordnancer som den, han grundlagde ved den første nadver. Vi kan også rent symbolsk stå ved korsets fod og vidne om, at Jesus døde for os, og løbe med håbet om selv at erfare, at Herren lever. Ligesom for Johannes er vores kald som elskede disciple at dele det vidnesbyrd med andre, vidne om sandheden og passe et hvilket som helst kald, der måtte blive os til del, indtil Herren kommer igen. ■

NOTER

1. Det er interessant, at det kun er Johannes' Åbenbaring, der direkte benævner forfatteren som Johannes (se Åb 1:1, 4). Ingen af evangelierne deriblandt Johannesevangeliet identificerer skribenten. Ifølge den tidlige kristne overlevering identificeres den elskede discipel i Johannesevangeliet som apostlen af samme navn. Se note 17 for en diskussion af evidens, intellektuel diskurs og indsigt i Johannes' Åbenbaring omkring denne identifikation. I Johannes' Første Brev identificeres skribenten ligeledes heller aldrig, men stilen og indholdet har stort sammenfald med Johannesevangeliet. I Johannes' Andet og Tredje Brev omtales Johannes kun som »den ældste« – men tidlig kristen overlevering knytter dem til forfatteren af Johannesevangeliet og Johannes' Første Brev.
2. Se Mark 1:19-20; se også Matt 4:21-22; Luk 5:10-11. De fleste lærde er enige om, at Markusevangeliet blev skrevet først, engang midt i 60'erne e.Kr., og Matthæus- og Lukasevangeliet blev så skrevet engang i 70'erne eller først i 80'erne e.Kr. Derfor gør det at læse referencerne i Markusevangeliet først os i stand til at se, hvordan Matthæus og Lukas føjede til eller tilpassede den tidligste beretning.
3. Selvom Markus 10:35-37 fortæller, at Jakob og Johannes bad om at måtte sidde på henholdsvis højre og venstre side af Jesus i hans rige, fortælles det i Matthæus 20:20-21, at denne forespørgsel blev fremsat af deres mor. For mere om hendes tilstedeværelse ved korsfæstelsen og senere ved den tomme grav henvises til Markus 15:40; 16:1-8; se også Matthæus 27:55-56; Lukas 23:49, 55; 24:1-10 og Johannes 19:25.
4. For yderligere uddybning af Salomes mulige familierelationer tillige med familiens baggrund og Zebedæus' erhvervsfiskeri henvises til R. Alan Culpepper, *John, the Son of Zebedee: The Life of a Legend*, 2000, s. 7-23.
5. Se Mark 1:21-31, 40-45; 2:1-12; 3:1-6; se også Matt 8:1-4; 9:1-8; 12:9-14; Luk 4:33-39; 5:12-15, 17-26; 6:6-11.
6. Se mere om bjergprædikenen i Matt 5-7. Se Mark 3:13-19; se også Matt 10:2-12; Luk 6:13-16 for at se mere om kaldelsen af

Johannes og de andre oprindelige apostles.

7. Se Mark 5:37; se også Matt 9:23-26; Luk 8:51, selvom Matthæus ikke nævner Peter, Jakob eller Johannes.
8. Se Mark 9:2-10; se også Matt 17:1-8; Luk 9:28-36.
9. Se Mark 13:3-7.
10. Se Mark 14:32-34; se også Matt 26:36-38.
11. Se Mark 3:17. *Boanerges* er tilsyneladende en løs græsk translitteration af det aramæiske *bene regesh* eller *r'm*, der betyder »sønner af tumult eller torden«.
12. Se Culpepper, *John, the Son of Zebedee*, s. 38-40, 50.
13. Se ApG 3:1-11; 4:1-21; 8:14-17.
14. Se L&P 7; 77; 88:141.
15. Se Joh 13:23; 19:26, 34-35; 20:2-10; 21:1-14, 20-25; se også Culpepper, *John, the Son of Zebedee*, s. 57-69.
16. Se Joh 19:35; 21:24-25; se også Joh 20:30-31.
17. Se *Joseph Smith's New Translation of the Bible: Original Manuscripts*, red. Scott H. Faulring, Kent P. Jackson og Robert J. Matthews, 2004, s. 234.
18. For eksempler på akademiske diskussioner om den elskede discipels identitet se Culpepper, *John, the Son of Zebedee*, s. 72-85 og Raymond E. Brown, *An Introduction to the Gospel of John*, red. Francis J. Moloney, 2003, s. 189-199. Se mere om apostlen Johannes som enten kilde eller forfatter til Johannesevangeliet hos Richard Neitzel Holzapfel, Eric D. Huntsman og Thomas A. Wayment, *Jesus Christ and the World of the New Testament*, 2006, s. 126-127, og mit eget nyere bidrag i »The Gospel of John« i *New Testament History, Culture, and Society*, 2018, red. Lincoln Blumell.
19. Se Raymond E. Brown, *The Epistles of John*, The Anchor Bible, vol. 30, 1982, s. 49-55, 71.
20. Se Culpepper, *John, the Son of Zebedee*, s. 90-95 og Holzapfel, Huntsman og Wayment, *Jesus Christ and the World of the New Testament*, s. 274-277.
21. Se Holzapfel, Huntsman og Wayment, *Jesus Christ and the World of the New Testament*, s. 281-282 og især 1 Ne 14:18-27; Eter 4:16 og L&P 7:1-3; 77.

Som et stærkt vidne om de vigtigste begivenheder i Jesu mission stod Johannes ved korsets fod for at bevidne Herren dø som et offer for synd, han løb til graven efter opstandelsen for at bekræfte, at den var tom, og han så den opstandne Frelser.

DEN GULDNE HØST, AF DAVID MERRILL, MED TILLADELSE FRA KIRKENIS HISTORISKE MUSEUM

Tro på Jesus Kristus
og hans forsoning er
tro til at høste.
Det er tro på hans kraft,
ikke på jeres egen.

**Ældste
Wilford W. Andersen**

De Halvfjerds

To stadier af tro

Lehi og hans familie havde kun været i ørkenen i nogle få dage, da Herren gav ham besked på at sende sine sønner tilbage til Jerusalem for at hente bronzepladerne hos Laban. Det er ikke ofte, vi roser Lehis to oprørske sønner, Laman og Lemuel, men de var faktisk villige til at tage af sted. De havde tro nok til at gøre et forsøg.

Laman bad Laban om pladerne, og det gjorde Lemuel også senere med sine brødre. Brødrene satte deres familiearv og næsten også livet til i forsøget. På det tidspunkt svigtede Lamans og Lemuels tro dem, og de var klar til at give op. Nefi rejste sig på den anden side over faren og skuffelsen.

»Så sandt som Herren lever, og vi lever, så vil vi ikke drage ned til vor far i ørkenen, førend vi har udført det, som Herren har befaleet os.

Lad os derfor være trofaste i at holde Herrens befalinger« (1 Ne 3:15-16).

Nefi udøvede derfor sin store tro, fik pladerne fra Laban og vendte tilbage med sine brødre til deres far i ørkenen.

Der synes at have været to meget forskellige stadier af tro i spil. Det første stadie er troen til

at gøre et forsøg, troen til at bruge seglet. Det andet stadie er troen til at gøre. Det er mere end troen til at bruge seglet – det er troen til at høste.

Laman og Lemuel havde troen til at gøre forsøget, men Nefi havde troen til at gøre det. Laman og Lemuel havde tro nok til at bruge seglet, men Nefi havde tro nok til at høste.

Den hårfine forskel på troen til at bruge seglet og troen til at høste vil gøre hele forskellen i jeres liv. For igen at komme til at leve med vor himmelske Fader og for at leve lykkeligt og produktivt på denne jord er vi nødt til at udvikle troen til at høste.

Vi har modtaget forunderlige løfter fra Herren – løfter om lykke og glæde i dette liv og ophøjelse i det tilkommende. Men dagliglivets udfordringer og problemer har tendens til at spolere vores håb. Det forjættede land synes så langt væk, så uopnåeligt, at vi begynder at tvivle.

»Det er ikke muligt for mig at nå det mål eller få den velsignelse,« tænker vi. »Herren tænkte sikkert på nogle andre, da han kom med de løfter.«

Nej, han *tænkte* på jer og mig. Vi har kun brug for tilstrækkelig tro til at modtage vores velsignelser – en tro stærk nok til at gøre vores forhåbninger for fremtiden til nuets virkelighed. Vi har brug for tro til at høste.

Hvad er den tro helt præcist, og hvordan udvikler vi den?

Bed hver dag om, at vor himmelske Fader vil velsigne jer med et retskaffent ønske om at bringe jeres vilje i overensstemmelse med hans.

Hav tro på Jesus Kristus

For det første er troen til at høste ikke som troen til at bruge seglet en tro på jer selv. Den er ikke det samme som selvtillid eller en positiv indstilling. Den er ikke engang tro på jeres familie eller venner – hvilket alt sammen er godt. Troen til at høste er tro på Jesus Kristus og hans forsoning. Det er tro på hans kraft, ikke på jeres egen.

Da jeg blev kaldet som stavspræsident for Mesa Maricopa Stav i Arizona, inviterede ældste W. Mack Lawrence, der dengang var generalautoritet og halvfjerdsår, min hustru og jeg ind på stavspræsidentens kontor og gav mig kaldelsen. Jeg sagde pligtro ja. Derefter bød han os ind i høringsrummet og bad mig om at overveje, hvem jeg ønskede som rådgivere. Da jeg kom ind i rummet, så jeg billeder af alle de stavspræsidenter, der tidligere havde tjent i staven fra den blev oprettet, og mit hjerte sank i livet. De var store ledere i både Kirken og samfundet.

Jeg så på min hustru og sagde: »Kathleen, jeg tror ikke, at jeg kan gøre det. Jeg spiller ikke i samme liga.«

Hun svarede: »Tja, det skal du ikke sige til mig. Du må hellere tale med ældste Lawrence.«

Da jeg fortalte ældste Lawrence, at jeg ikke troede, at jeg kunne løfte kaldelsen, svarede han til min overraskelse: »Jeg tror, du har ret.«

Men så sagde han: »Du kan ikke gøre det, bror Andersen, men Herren kan. Han har kraften til at udføre sit værk, og hvis du er værdig og arbejder hårdt, vil han gøre det. Vent og se.«

Og det gjorde han.

Troen til at bruge seglet er tro til at gøre forsøget. Det er tro på sig selv – og den fordufter lige så snart, tingene bliver svære. Og så begynder vi at tvivle. Men troen til at høste er tro på Herren Jesus Kristus. Den fejler aldrig.

Afstem jeres vilje med Guds

For at udøve tro til at høste må vi være sikre på, at vores ønsker og mål er i overensstemmelse med Guds vilje. Vi kan aldrig udøve tro til at høste, hvis Gud ikke synes, vi skal høste. For at få hans hjælp må vi bringe vores vilje i overensstemmelse med hans.

Eftersom profeten Nefi i Helamans Bog var en retfærdig og trofast mand, sagde Herren til ham: »Så vil jeg velsigne dig for evigt; og jeg vil gøre dig mægtig i ord og i handling, i tro og i gerninger; ja, så alt skal blive gjort for dig i overensstemmelse med dit ord.« Det er noget af et løfte. Og Herren tilføjer: »For du vil ikke bede om det, der strider imod min vilje« (Hel 10:5).

Og Moroni fortæller os dette: »Og Kristus har sagt: Hvis I har tro på mig, skal I have magt til at gøre *hvad som helst, jeg anser for tjenligt*« (Moro 7:33).

At indordne vores ønsker til Guds vilje er en forudsætning for tro til at høste.

Da mine sønner var yngre, spillede de på deres high schools basketballhold. Dengang plejede de at bede sammen som hold inden hver kamp. Når jeg så til fra tilskuerpladserne, tænkte jeg gerne over, hvad de bad for. Hvis de bad om at vinde kampen, mangledes deres bønner troen til at høste. Det sås tydeligt i antallet af kampe, de tabte. Herren delte tilsyneladende ikke deres ønske om, at de nødvendigvis skulle vinde hver kamp.

Med andre ord hjælper Gud os kun med at nå de mål, der er gode for os. Det er, fordi han elsker os, og han ved bedre, end vi gør, hvad der vil være godt for os. Og er vi ikke bare taknemmelige for det. Vi bør hver dag bede vor himmelske Fader om at velsigne os med et retskaffent ønske om at indordne vores vilje til hans. Vi må lære at bede, som Herren gjorde i Getsemane have, om, at Guds vilje vil ske og ikke vores (se Luk 22:42). Kun da kan vi udøve tro til at høste.

Kom i gang med arbejdet

Den tredje forudsætning for tro til at høste er arbejde. Apostlen Jakob gør det klart, at tro uden gerninger er død. Troen til at bruge seglet kræver tillid, men troen til at høste kræver mere end tillid. Selv de onde ånder har tillid og skælver siger Jakob (se Jak 2:17, 19).

Jeg hørte engang en historie om en far, der lagde mærke til, at hans lille datter knælede ned ved siden af sin seng og bad vor himmelske Fader om at beskytte de små fugle, så de ikke gik i en fælde, som hendes bror havde lavet og sat i baghaven. Senere den dag blev faderen bekymret. Han vidste, at det var en god fælde. Han havde hjulpet sønnen med at lave den.

»Jeg hørte dig i morges, hvor du bad vor himmelske Fader om at beskytte de små fugle fra din brors fælde,« sagde han til sin datter. »Men sommetider sker der triste ting, selvom vi beder om, at der ikke gør.«

Hun svarede: »Jeg ved bare, at han ikke kommer til at fange nogle fugle, far.«

»Jeg beundrer din tro, skat,« sagde faderen. »Men hvis han fanger nogle fugle, så håber jeg bare, at det ikke svækker din tro.«

»Det gør han ikke, far« sagde hun. »Det ved jeg, at han ikke gør.«

Faderen spurgte: »Hvordan kan du have så stor tro?«

»Jo, fordi efter jeg havde bedt,« sagde hans datter, »gik jeg ud og sparkede hans fuglefælde i stumper og stykker.«

Det er godt at bede om vor himmelske Faders velsignelser. Men efter vi har sagt amen, må vi tage fat på arbejdet. Vi kan ikke forvente, at Herren leder vores trin, hvis vi ikke er villige til at flytte vores fødder. Ej heller kan vi bede ham om at gøre det for os, som vi selv kan eller bør gøre.

Vi må arbejde for at nå vores retfærdige mål, og vi må arbejde hårdt for at holde buddene. Den virkelige kraft i vores pagter og den virkelige kraft til at høste realiseres ikke, når vi med sikkerhed konkluderer, at Gud holder sine løfter, men snarere når vi med sikkerhed konkluderer, at vi holder vores. Denne store sandhed er det, der omformer løfter om fremtiden til nutidens realiteter. Vi må arbejde.

Mist ikke modet på grund af jeres fejl eller fiaskoer, men vær vedholdende i jeres indsats og vær opsat. Troen til at høste kræver ikke perfektion, men den kræver vedholdenhed.

Jeg opfordrer jer til at udvikle tro til at høste. Tro fast på vor Frelser, Jesus Kristus, og på hans forsoning. Sørg for, at jeres ønsker stemmer overens med hans vilje. Tag så fat på arbejdet med hele jeres hjerte, sjæl, sind og styrke og med usvigelig målbevidsthed og vedholdenhed. Der er ingen udfordring, intet problem, ingen barriere, som ikke kan klares med troen til at høste. ■

Fra talen »The Faith to Reap« på Brigham Young University-Idaho den 17. marts 2015.

VIS JERES TRO

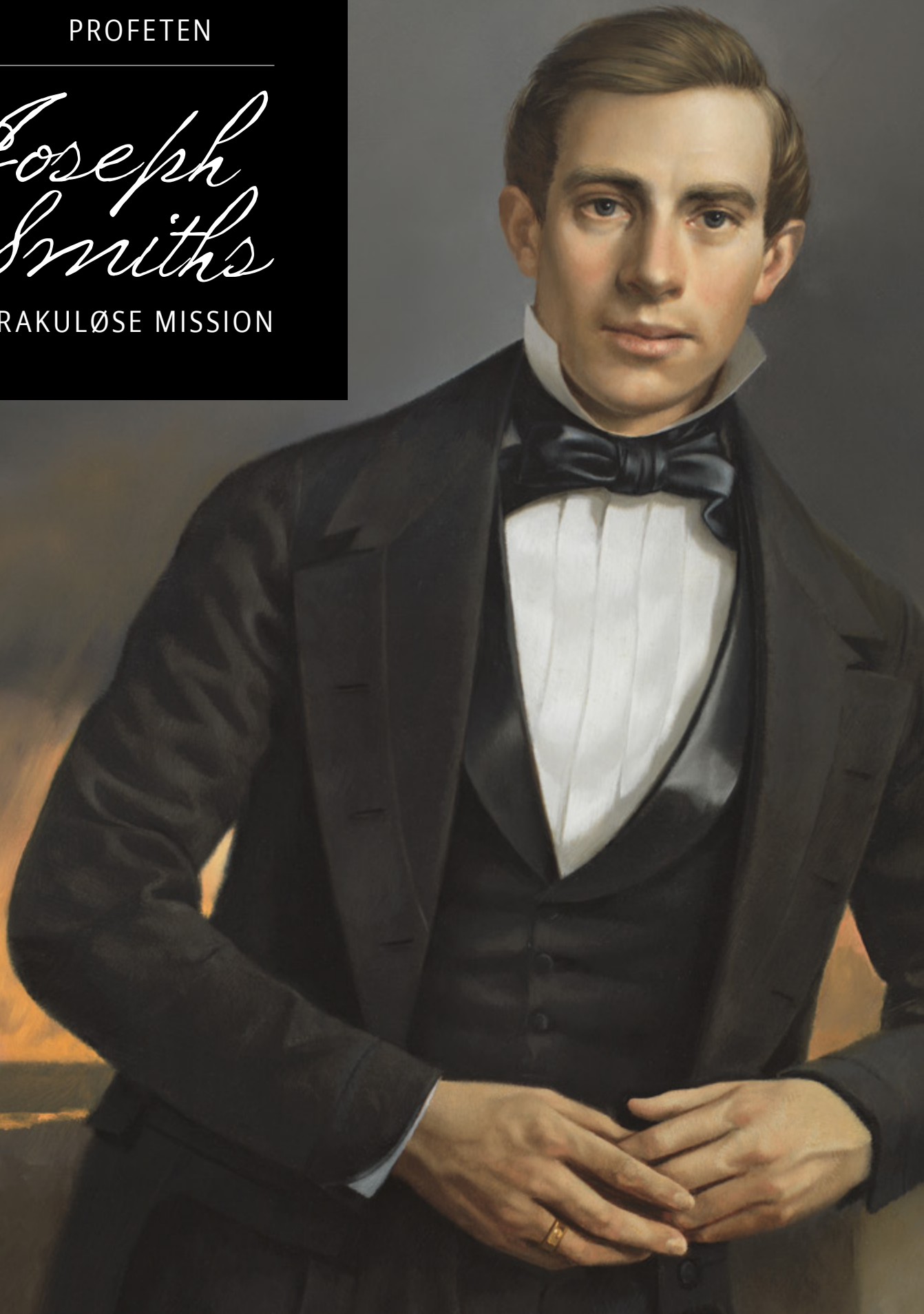
»Der er kun en, hvem det altid er sikkert at tro på, og det er Herren Jesus Kristus. Og I er nødt til at vise jeres tro.«

Præsident Russell M. Nelson, »Vis jeres tro«, Liahona, maj 2014, s. 29.

PROFETEN

*Joseph
Smiths*

MIRAKULØSE MISSION

Jeg har valgt at tale om Joseph Smith, profeten og mennesket. Ved at tale om ham, håber jeg at kunne bidrage til jeres forståelse af de unikke og mirakuløse ting, som denne uddelings grundlæggende profet opnåede.

Forholdet mellem kundskab og vidnesbyrd om Joseph Smith er afgørende for missionering. Vi ved alle, at nogle undersøgere accepterer hovedprinciperne i evangeliet, men de kan ganske enkelt ikke acceptere det faktum, at en 14-årig dreng fik besøg af Faderen og Sønnen, og at han oversatte Mormons Bog og blev den profet, vi kender ham som. Personer, der kan have svært med profeten Joseph Smith, har brug for at lære af denne udtalelse af præsident Russell M. Nelson:

»Josephs jordiske mission var forudordineret. Hans modtagelige og uberørte sind var åbent for Herrens anvisninger. Men ud fra verdslige standarder var Joseph uegnet. Og hans hverv som profet i denne sidste uddeling virker fuldstændig usandsynlig. Dette eksempel viser et princip, der ofte gælder for, hvordan Herren arbejder: Han bruger det usandsynlige til at opnå det umulige!«¹

Det er meget vigtigt, at vores missionærer har et vidnesbyrd om profeten Joseph Smiths guddommelige kald og mirakuløse virke.

Jeg har studeret Joseph Smiths liv i 65 år. Jeg blev født i 1932, da Kirken kun var lige over 100 år

JOSEPH SMITH, JUN., AF WILLIAM WHITTAKER; LITOGRAFI GENVIVET MED TILLADELSE FRA KIRKEN HISTORISKE BIBLIOTEK

**Præsident
Dallin H. Oaks**

Førsterådgiver
i Det Første
Præsidentskab

Joseph Smith
opnåede
mere end
nogen almin-
delig dødelig
mand kunne
have opnået
på så kort tid.
Den eneste
mulige for-
klaring på
det er him-
melsk hjælp.

På det tidspunkt, hvor Joseph Smith døde, tjente han både som borgmester i Nauvoo og generalløjtnant i Nauvoo-legionen.

gammel. Jeg tror, at jeg er den typiske trofaste sidste dages hellige fra Kirkens andet århundrede. Vi har ikke mødt Joseph Smith, men vi føler, at vi kender ham, og vi elsker ham på grund af det, han har åbenbart og belært om. Vi er vidner til sandheden af den poetiske forudsigelse om, at alle skal se bror Joseph igen.²

I. Joseph Smith, profeten

Vi kender alle Joseph Smith som den første profet i denne uddeling, et redskab i Herrens hænder til Herrens genoprettelse. Men hvorfor genoprettede Herren gennem denne profet? Ikke alle sidste dages hellige (og blot nogle få ikke-medlemmer) er opmærksomme på de oplysende og massive tilføjelser, som profeten Joseph gennem inspiration fra Herren bidrog med til den kristne lære. Her er en kort liste:

- Faderens, Sønnens og Helligåndens beskaffenhed.
- Relationen og funktionen mellem disse tre medlemmer af Guddommen og deres forhold til jordiske væsener.
- Beskaffenheden af menneskets fald.
- Formålet med jordelivet til fremme af Faderens plan for sine børn, så de kan opnå deres evige hensigt.
- Hvilken rolle Jesu Kristi forsoning spiller for at sikre udødelighed og tilvejebringe muligheden for evigt liv.
- Betydningen af jordisk og evigt ægteskab i Faderens plan.
- Præstedømmets og ordinancers væsentlige rolle i Faderens plan.
- Betydningen af templer og stedfortrædende ordinancer i Faderens plan.
- Kundskaben om, at Gud ønsker at frelse alle sine børn, og at ethvert menneske, der har levet på denne jord – uagtet om de har kendt til Jesus Kristus eller ej – er i stand til at komme til den højeste himmel herefter.

Joseph Smith
jun. blev født den
23. december 1805
i Sharon i Vermont
i USA.

- Relationen mellem de trefoldige kilder til sandheden om mennesket og universet: Videnskab, skrifterne og fortsat åbenbaring.

Alle, der studerer blot en lille del af denne liste – om man er troende eller ikke-troende – må anerkende, at Joseph Smith står ved hovedløbet af en enorm strøm af dristige, nye og dyrebare religiøse tanker. Som vi læser i *Forkynd mit evangelium* blev evangeliets fylde gengivet til jorden gennem Joseph Smith.³

I har måske bemærket, at jeg på min liste ikke specifikt nævner, at Joseph frembragte Mormons Bog, en ny bog med hellig skrift, som naturligvis er kilden til mange af disse nye religiøse ideer. Bogen fortjener at blive nævnt særskilt. Som titlen på den proklamerer, er dens vigtigste funktion at være »endnu et vidnesbyrd om Jesus Kristus«. Men bagom den grundlæggende funktion, ligger der mere. Her er, hvad en historiker, der har solgt mange bøger, har sagt om bogen:

»*Mormons Bog* fremsætter en ny tese om formålet med Amerika: At blive et rige af retfærdighed frem for et imperium af frihed. Mod øget velstand og ulighed taler *Mormons Bog* den fattiges sag ... Mod repræsentativt styre, taler den for retfærdigt styre af dommere og konger under Guds lov. Mod en Bibel med en lukket kanon og religion uden mirakler står *Mormons Bog* for fortsat åbenbaring, mirakler og åbenbaring til alle nationer. Mod skepticisme, taler den for tro, mod nationalisme, et universelt Israel. Den forudsiger nationens undergang, hvis kærligheden til rigdom,

Joseph Smith står ved hovedløbet af en enorm strøm af dristige, nye og dyrebare religiøse tanker.

modstand mod åbenbaring og de vantro sejrer over retfærdighed, åbenbaring og Israel.«⁴

Mere vigtigt er netop det, som præsident Nelson for nylig sagde om Mormons Bog: Den »er det redskab, ved hvilket den lovede indsamling af Israel vil finde sted.«⁵

Som vi læser i *Forkynd mit evangelium*, sagde profeten Joseph Smith, at Mormons Bog er »vor religions slutsten.«⁶

De fleste, der ikke er medlemmer af Kirken, kender ikke til Joseph Smiths store bidrag til det religiøse tankegods. I en bemærkelsesværdigt landsdækkende undersøgelse fandt interviewer Gary Lawrence frem til, at næsten halvdelen af de adspurgte mennesker tænkte, at sidste dages hellige var tilbagetrukne og hemmelighedsfulde og havde »sære

overbevisninger«.⁷ Når han spurgte de interviewede: »Hvad er det mormonerne primært hævder?« var der kun en ud af syv, der kunne beskrive noget, der blot kom i nærheden af begrebet genoprettelse eller genetablering af den oprindelige kristne tro. På tilsvarende vis blev folk i en anden landsdækkende spørgeundersøgelse bedt om at beskrive deres indtryk af vores religion, og ikke en person kom ind på begrebet oprindelig eller genoprettet kristendom.⁸

Disse resultater minder os om, at vi ikke må lade vores missionærer antage, at folk ved ret meget om vores tro. De, som de underviser, kan have hørt ordet *mormon*, men missionærerne må ikke forvente, at flertallet

har blot den mindste forståelse af de grundlæggende principper i vores tro.

II. Joseph Smith, manden

Her er nogle af mine personlige tanker om Joseph Smiths bemærkelsesværdige liv.⁹ Den Joseph Smith, jeg har mødt i min personlige søgen, for det meste i Illinois i USA, var en foregangsmand – ung, følsom, dynamisk og så elsket af og tilgængelig for sit folk, at de ofte kaldte ham »bror Joseph.« Hans ungdom er et interessant aspekt ved hans profetiske tjenestegering. Han var 14 år ved det første syn, 21 da han modtog de gyldne plader, og kun 23 år, da han færdiggjorde oversættelsen af Mormons Bog (på mindre end 60 arbejdsdage).

Over halvdelen af åbenbaringerne i vores Lære og Pagter blev givet gennem denne profet, mens han stadig var 25 år eller yngre. Han var 26 år, da Det Første Præsidentskab blev organiseret, og kun lige 33 år, da han undslap indespærring i Missouri og vendte tilbage som leder for hellige. Han var kun 38 et halvt, da han blev myrdet.

I løbet af sit korte liv oplevede Joseph Smith mere end sin del af jordiske trængsler. Da han var omkring syv, undergik han en ulidelig smertefuld operation i benet. På grund af familiens trange kår fik han kun lidt formel uddannelse, og som ung, var han tvunget til at arbejde hårdt og længe for at være med til at give familien mad på bordet. Han blev mange gange fysisk overfaldet. Og oveni, at han prøvede at passe det svimlende ansvar i sin kaldelse, måtte han arbejde som landarbejder eller købmand for at forsørge sin familie. Det gjorde han uden de bemærkelsesværdige åndelige gaver, der understøttede ham i hans profetiske kald. Herren havde sagt til ham, at »i timeligt arbejde skal du ikke få styrke, for dette er ikke dit kald« (L&P 24:9).

I åndelige anliggender havde Joseph Smith ingen rollemodeller, hvorfra han kunne lære, hvordan man var profet og leder. Han måtte stole på uerfarne

partnere. Og han og de måtte kæmpe og lære sammen. Joseph var ekstrem hurtig til at tilegne sig kundskab, og han modnedes hurtigt. Han havde uden tvivl unikke gaver. Som vi ville sige i dag, var han en kvik elev. Han sagde, at han var blevet undervist af himmelske sendebud eller med andre ord gennem åbenbaring fra Gud, og jeg tror ham.

En af hans personlige gaver kom til udtryk i den kærlighed og loyalitet, som de bemærkelsesværdige folk, der fulgte ham, havde til ham. Når Joseph udfordrede sine tilhængere til at overvinde deres menneskelige svagheder, hævdede han sig ikke over dem, og de elskede ham for dem. I en prædiken, som Joseph holdt lidt over en måned, inden han blev myrdet, erklærede han: »Jeg har aldrig sagt jer, at jeg var fuldkommen – men der findes ingen fejl i de åbenbaringer, som jeg har forkyndt jer.«¹⁰ Joseph Smith havde et »medfødt[] munt[ert] temperament« (Joseph Smith – Historie 1:28) som næsten alle, der kendte ham, satte stor pris på. Som en bekendt sagde: »Der er ikke ord for den kærlighed, som de hellige havde for ham.«¹¹ Joseph nød sine venners selskab, han anså forenings- og samfundsdannelse som et af de store formål med evangeliet.

Jeg bemærkede engang: »Hele sit liv levede Joseph Smith i grænselandet, hvor mænd måtte lægge hele deres styrke mod naturens kræfter og sommetider mod hinanden. Han var en stor mand, stærk og fysisk aktiv. Han fandt stor fornøjelse i konkurrencesport, deriblandt at trække stok – en prøve på fysisk styrke (se *History of the Church*, 5:302). Vores arkiver indeholder mange erindringer om hans brydning med venner og bekendte. En sabbatsdag havde han og Brigham Young talt til de hellige i Ramus i Illinois, omkring en dagsrejse fra Nauvoo. Om mandagen, inden de tog af sted, havde Joseph prøvet sine kræfter som bryder af mod en mand, der blev beskrevet som »Ramus' bølge« (se Joseph Smith Journal, 13 March 1843, nedskrevet af Willard Richards, Joseph Smith Collection, Kirkens arkiver). Josef kastede ham. Jeg er glad for, at vores konferenceprogrammer i dag ikke rummer mulighed

Joseph Smith var 21 år, da han modtog de gyldne plader, der lå nedgravet i Cumorahøjen og kun 23 år, da han færdiggjorde oversættelsen af Mormons Bog.

for, at de lokale medlemmer afprøver de besøgende autoriteters kræfter på denne måde.«¹²

Få mænd har været skydeskive for flere angreb på deres kald eller eftermæle end Joseph Smith. Jeg har personligt undersøgt nogle af disse anklager i de oprindelige kilder i Illinois, hvor Joseph boede de sidste fem år af sit liv. En sådan anklage dukkede op, da Joseph Smith, der dengang var borgmester, og byrådet i Nauvoo lukkede *Nauvoo Expositor*, en avis på oppositionens side. Denne lukning førte til modstand mod Kirken og førte direkte til mordet på Joseph.

Tidligere sidste dages hellige historikere, deriblandt ældste B.H. Roberts, har erkendt, at denne handling var ulovlig. Men da jeg undersøgte denne sag som ung juraprofessor, blev jeg overrasket over at opdage, at der var juridisk hjemmel

for denne handling i henhold til gældende lov i Illinois i 1844. Lukning af aviser var udbredt i nybyggerområder i tiden inden den amerikanske borgerkrig. Garantien for pressefrihed i den amerikanske forfatning blev ikke erklæret gældende for bystyrer og delstatsregeringer før 1931, og da kun fordi den amerikanske højesteret med stemmerne fem mod fire tolkede et tillæg til forfatningen fra 1868 således.¹³ Man bør dømme Joseph Smiths handlinger på basis af den lov og de omstændigheder, der gjaldt på hans tid, og ikke ud fra vores.

Som studerende ved University of Chicago, blev historiker Marvin S. Hill og jeg fascineret af det lidet kendte faktum, at fem mand blev retsforfulgt for mordet på Joseph Smith. I mere end 10 år gennemsøgte vi biblioteker og arkiver i hele landet for at finde enhver lille bid af information om denne retssag i 1845 og de

involverede. I vores bog gennemgik vi ord og handlinger af indbyggere i Illinois, der kendte Joseph Smith personligt – nogle, der elskede ham og risikerede deres liv for ham, og andre, der hadede og planlagde at myrde ham. Intet i vores efterforskning i de originale retsdokumenter eller vidnesbyrd i den lange retssag afslørede noget vanærende ved den mand, der var blevet myrdet.¹⁴

Adgangen til optegnelserne fra retten i Illinois førte til et andet hidtil ugransket undersøgelsesfelt om Joseph Smith. Joseph I. Bentley, der dengang studerede jura i Chicago,

Alder: *Begivenhed*

14 Det første syn

21 Modtog guldpladerne

23 Færdiggjorde oversættelse af Mormons Bog

25 Modtog halvdelen af åbenbaringerne, der er nedskrevet Lære og Pagter

26 Det Første Præsidentskab organiseres

33 Undslap fængsling i Missouri, genoptog lederskabet

38 Led martyrdøden

og jeg fandt adskillige optegnelser om Joseph Smiths forretningsaktiviteter. Sammen skrev vi en artikel om dette, der udkom i *Brigham Young University Law Review* i 1976.¹⁵ 1840'erne var et årti med efterdønninger af økonomisk panik og krise i hele landet. Den økonomiske situation i nybyggerstater som Illinois var på kanten til fallit. For eksempel er der i biografier om Abraham Lincoln blevet skrevet om hans fejlslagne økonomiske dispositioner i det årti, hvor forretningslivet var ustabil, mange kunne ikke betale, hvad de skyldte, og mange sager endte i retten.¹⁶

Joseph Smiths fjender anklagede ham for bedrageri ved forskellige overdragelser af ejendom, der for det meste blev udført på vegne af Kirken. De anklager blev nøje gransket i en række af retssager, der næsten strakte sig over et årti. Endelig afsluttede en føderal

dommer i 1852, lang tid efter de hellige var blevet fordrevet fra Illinois (så der var ingen tænkelig politisk eller øvrig årsag til at begunstige de hellige eller deres leder), disse sagsanlæg med en kendelse, der lød på, at man ikke fandt tegn på bedrageri eller andre moralske uregelmæssigheder hos Joseph Smith.¹⁷

Lærde, der kender til offentlige anliggender i den periode, skrev om Joseph Smiths valgkamp for præsidentembedet i USA:

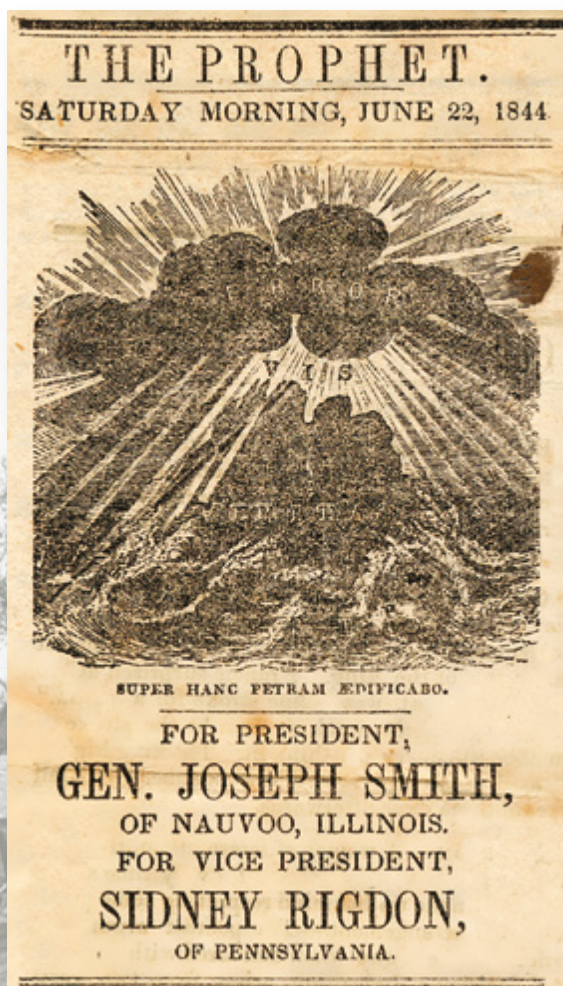
»Selvom han måske aldrig havde en reel chance for at vinde valget i 1844, førte han en klog valgkamp som kandidat for et tredje parti, som talte for juridiske reformer i USA. Han håbede på og arbejdede for at forbedre den offentlige mening om væsentlige emner som slaveri, religionsfrihed, fængsler og offentlige områder. Han og Robert F. Kennedy er stadig de to eneste amerikanere, der er blevet dræbt, mens de kandiderede til præsidentembedet i USA.«¹⁸

Joseph Smiths karakter blev måske påskønnet mest af de mænd, der kendte ham bedst og stod ham nærmest i Kirkens lederskab. De beundrede og opretholdt ham som profet. »Hans bror Hyrum valgte at dø ved hans side. John Taylor, der også var med ham, da han døde, sagde: »Jeg bærer vidnesbyrd for Gud, engle og mennesker om, at han var en god, hæderlig og retskaffen mand ... at hans personlige og offentlige karakter var uangribelig – og at han levede og døde som Guds mand« (*The Gospel Kingdom*, 1987, s. 355; se også L&P 135:3). Brigham Young sagde: »Jeg tror ikke, at der lever et menneske på jorden, som kendte [Joseph Smith] bedre, end jeg gjorde; og jeg er frimodig nok til at sige, at bortset fra Jesus Kristus har der aldrig levet eller lever et bedre menneske på jorden« (»Remarks«, *Deseret News*, 27. aug. 1862, s. 65).«¹⁹

III. Joseph Smith og loven

Som det med tydelighed fremgår af de eksempler, jeg allerede har fremdraget, har min livslange interesse for juridisk historie inkluderet en særlig interesse

Joseph Smith kandiderede til præsidentembedet i USA i 1844. Denne pamflet oplyser om en tale, han skulle holde blot fem dage, inden han led martyrdøden.

for Joseph Smiths kontakt med det amerikanske retsvæsen på hans tid. Historikere har traditionelt set hævdet, at Joseph Smith højst var involveret i 40 retssager. Men takket være arbejdet med *The Joseph Smith Papers*, ved vi i dag, at det antal er over 220. Disse retssager tæller alt fra »enkle inkassosager til komplekse retstvister med avancerede juridiske teorier ... Joseph brugte mange advokater til at ... føre og forsvare sig i [sådanne] sager ... både i civile og strafferetlige anliggender.«²⁰

Med baggrund i den bemærkelsesværdige rige kundskab vi har om profetens liv, har det lærde medlem af Kirken Jeffrey N. Walker skrevet: »Det er unægteligt, at Joseph Smith var indgående, aktivt og vedvarende involveret i det amerikanske retssystem. At ignorere disse vigtige aktiviteter er at misse meget af, hvad han brugte sin tid og energi på, genialt og effektivt – så meget, at Daniel H. Wells, der selv var advokat, dommer og justitsminister (i staten Deseret), og var godt bekendt med Smith, ytrede: »Jeg har kendt lovens mænd hele mit liv. Joseph Smith er den bedste advokat, jeg nogensinde har mødt i hele mit liv« (citater i *The Journal of Jesse Nathaniel Smith: Six Decades in the Early West: Diaries and Papers of a Mormon Pioneer, 1834-1906* 1953, s. 456).«²¹

Tre sidste dages hellige forfattere sammenfatter det på denne måde: »Med sit dybe engagement i retssystemet, lærte Smith hurtigt spilleregler og brugte juridisk disse regler til sin retmæssige fordel, han stræbte efter at gøre fuld brug af de nye muligheder og den beskyttelse, der var indeholdt i den unge nations love. Hans juridiske valg og adfærd gør det klart, at han var velinformet om juridiske sager, og at han eksplicit tog skridt til at gøre enhver passende brug af loven, uanset om det gjaldt, at han fik copyright på Mormons Bog i henhold til føderal lov, at han foretog viselser i henhold til loven i Ohio, at han var med til at påvirke vedtægter i byen Nauvoo, at han påkaldte sig fuld religionsfrihed, gjorde effektiv brug af nye love, der regulerede salg

af føderale jorde, hævdede retten til habeas corpus (fremstillingskendelse) og passende brug af den eller søgte at anvende den nyligt vedtagne føderale lov om konkursbegæringer. Han studerede lovbøger i sin fritid. Han kendte den præcise ordlyd af forfatningen og det særlige sprog i statens vedtægter. Han var uden tvivl opmærksom på mange af de juridiske udviklinger, der fandt sted på både føderalt og nationalt niveau i hans levetid.«²²

Det er væsentligt, at disse tre forfattere tilføjer denne udtalelse: »Som tiltalt blev han aldrig kendt skyldig i noget kriminelt. Når som helst han fik en fair retsforhandling, fremstod han som en retskaffen og hæderlig borger.«²³

De detaljerede opsummeringer om profetens retstvister, der er taget fra og analyseret i den bog, jeg har citeret fra, bygger på, hvad en række jurastuderende på J. Reuben Clark Law School, der tog kurser om emnet,

»Joseph Smith var den bedste advokat, jeg har mødt i mit liv«

– *Ældste Daniel H. Wells, justitsminister i territoriet Utah*

fandt frem til, og de gjorde det udførlige arbejde, som blev til bogen af disse tre forfattere. Jeg blev fascineret af deres beskrivelse af disse jurastuderendes meninger:

»De jurastuderende, der har brugt tidligere udgaver af denne bog som deres grundbog, er gennemgående kommet til den konklusion, at Joseph var ansvarlig, ansvarsbevidst, loyal, klog, barmhjertig, varsom, grundig, lovlydig, tålmodig, positiv, opfindsom, kløgtig, forstandig, menneskekender og tilmed et juridisk geni (det er deres ord), især når det gjaldt om at beskytte andres religionsfrihed og frihedsrettigheder eller udføre de pligter, der knyttede sig til de tillidsposter, han havde ... Joseph Smith mistede aldrig sin tro på den amerikanske forfatning, og han stræbte helt og aldeles efter at arbejde under dens værn, selvom han ofte blev frustreret, skuffet og var på vagt over for de mennesker, der administrerede den.«²⁴

IV. Konklusion

I løbet af sit liv opnåede Joseph Smith mere end nogen almindelig dødelig mand kunne have opnået på så kort tid. Den eneste mulige forklaring på det er himmelsk hjælp. Jeg kan godt lide denne opsummering:

»Han oversatte og udgav Mormons Bog i New York; organiserede Kirken i New York, og derefter bosatte han sig i Ohio, Missouri og Illinois; han grundlagde byer, deriblandt Kirtland, Far West og Nauvoo; han kaldte og oplærte hundredvis af kirkeledere, han læste hebraisk og Bibelen, stiftede Hjælpeforeningen; drev forretning, alene og med samarbejdspartnere, han udviklede ejendomme og byggede templer; han skrev

og udgav artikler og ledere, han havde en stor familie og en stor venskabskreds, og han havde mange tillidsposter i samfundet, deriblandt som øverstbefalende for en stor milit og som borgmester og dommer i byen Nauvoo. Han talte jævnligt ved ugentlige gudstjerner, indvielser og alt for ofte ved begravelser, han tiltrak titusindvis af tilhængere, han var anledning til en bølge af indvandring af konvertitter i USA.«²⁵

Ved en generalkonferencetale, jeg holdt for 20 år siden, sagde jeg følgende:

»Som mange andre trofaste sidste dages hellige, har jeg bygget mit liv på Joseph Smiths vidnesbyrd og mission. I alle mine studier og min søgning i de originale kilder, er jeg aldrig blevet talt fra mit vidnesbyrd om hans profetiske kald eller om det evangelium og præstedømme, som Herren gengav gennem ham. Jeg bekræfter højtideligt det vidnesbyrd, som Joseph Smith udtrykte i det berømte Wentworth-brev i 1842:

»... Sandhedens banner er blevet rejst, ingen uhellig hånd kan standse dette værks fremgang. Forfølgelser kan rase, pøbelhobe kan forene sig, hæere kan samles, der kan bagvaskes og smædes rænker, men Guds sandhed vil gå frimodigt, ædelt og uafhængigt fremad, indtil den har gennemtrængt alle kontinenter, besøgt hvert et himmelstrøg, fejtet hen over alle lande og lydt i hvert et øre – indtil Guds hensigter er udført, og den store Jahve skal sige, at værket er fuldbragt« (*Times and Seasons*, 1. mar. 1842, s. 709; citeret i Daniel H. Ludlow, red., *Encyclopedia of Mormonism*, 5 bd., 1992, 4:1754).«²⁶

Brødre og søstre, jeg vidner om Jesus Kristus, vor Frelser, der viste sig med Faderen for drengeprofeten, og om hvem Faderen sagde: »*Det er min elskede Søn. Hør ham!*« (JS-H 1:17). Og vi har hørt vor Herre Jesus Kristus i åbenbaring lige siden dengang. Dette er hans kirke. Vi bærer hans hellige præstedømmes myndighed. Vi går fremad for hans sag. Jeg bærer vidnesbyrd om profeten Joseph Smiths kald og kaldelsen af de profeter, der har efterfulgt ham i dette store værk, i hvilket vi er engageret. ■

Profeten Joseph Smith var 38 år, da han døde som martyr med sin bror Hyrum i fængslet i Carthage den 27. juni 1844.

Fra et foredrag, »Joseph Smith: The Prophet and the Man«, holdt på missionslederskabsmøde på Kirkens historiske bibliotek i Salt Lake City i Utah den 25. juni 2018.

NOTER

1. Russell M. Nelson, *Accomplishing the Impossible*, 2015, s. 1-2.
2. Se »Priser profeten«, *Salmer og sange*, nr. 17.
3. Se *Forkynd mit evangelium: En vejledning til missionering*, 2007, s. 37.
4. Richard Lyman Bushman, *Joseph Smith: Rough Stone Rolling*, 2005, s. 105.
5. Russell M. Nelson, i Sarah Jane Weaver, »President Nelson Shares the »Hopes of My Heart« with New Mission Leaders«, *Church News*, 26. juni 2018, news.lds.org.
6. *Forkynd mit evangelium*, s. 103, se også indledningen til *Mormons Bog*.
7. Gary C. Lawrence, *How Americans View Mormonism: Seven Steps to Improve Our Image*, 2008, s. 32.
8. Se Gary C. Lawrence, *How Americans View Mormonism*, s. 42.
9. Denne del af teksten frem til note 10 er tilpasset fra Dallin H. Oaks, »Joseph Smith in a Personal World«, i John W. Welch, red., *The Worlds of Joseph Smith: A Bicentennial Conference at the Library of Congress*, 2006, s. 159.
10. *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 516.
11. Mary Alice Cannon Lambert, i »Joseph Smith, the Prophet«, *Young Woman's Journal*, dec. 1905, s. 554.
12. Se Dallin H. Oaks, »Joseph, manden og profeten«, *Stjernen*, juli 1996, s. 73.
13. Se Dallin H. Oaks, »The Suppression of the Nauvoo Expositor«, *Utah Law Review*, vol. 9, no. 4, 1965, s. 862-903.
14. Se Dallin H. Oaks og Marvin S. Hill, *Carthage Conspiracy: The Trial of the Accused Assassins of Joseph Smith*, 1975.
15. Se Dallin H. Oaks og Joseph I. Bentley, »Joseph Smith and Legal Process: In the Wake of the Steamboat Nauvoo«, *BYU Law Review*, vol. 1976, no. 3, 1976, s. 735-782.
16. Se David Herbert Donald, *Lincoln*, 1995, s. 94-118.
17. Se Dallin H. Oaks og Joseph I. Bentley, »Joseph Smith and Legal Process«, s. 781.
18. Gordon A. Madsen, Jeffrey N. Walker og John W. Welch, red., *Sustaining the Law: Joseph Smith's Legal Encounters*, 2014, s. x-xi.
19. Se Dallin H. Oaks, »Joseph, manden og profeten«, s. 73.
20. Jeffrey N. Walker i Gordon A. Madsen and others, red., *Sustaining the Law*, s. vi.
21. Jeffrey N. Walker i Gordon A. Madsen and others, red., *Sustaining the Law*, s. vii.
22. Gordon A. Madsen and others, red., *Sustaining the Law*, s. xvii.
23. Gordon A. Madsen and others, red., *Sustaining the Law*, s. xvii-xviii.
24. Gordon A. Madsen and others, red., *Sustaining the Law*, s. xviii.
25. Gordon A. Madsen and others, red., *Sustaining the Law*, s. xi-xii.
26. Se Dallin H. Oaks, »Joseph, manden og profeten«, s. 74.

»Guds sandhed vil gå frimodigt, ædelt og uafhængigt fremad, indtil den har gennemtrængt alle kontinenter, besøgt hvert et himmelstrøg, fejet hen over alle lande og lydt i hvert et øre – indtil Guds hensigter er udført, og den store Jahve skal sige, at værket er fuldbragt.«

– Joseph Smith, i Wentworth-brevet af 1. marts 1842

Personer, der er interesseret i Kirken, falder ned fra træerne

For de unge missionærer, der missionerede i Buenos Aires gader i 1995, virkede det løfte, de havde fået af et medlem af områdepræsidentskabet mærkeligt: »Hvis I arbejder hårdt og er fuldstændig lydige, vil personer, der er interesseret i Kirken, falde ned af træerne for at blive døbt.« Vi lærte mere om det løfte kort tid efter.

Min far beskær et af træerne ved fortovet foran vores hus. Da han var oppe i

træet for at beskære det, så han to unge mænd, der gik hen imod ham på gaden. Da de passerede træet, kaldte han på dem på engelsk.

Min far kunne egentlig ikke engelsk, men han kunne nogle få ord, og han var nysgerrig. Hvem var disse unge mænd, og hvad lavede de i vores nabolag?

Missionærene stoppede op og forstod ikke, hvor stemmen kom fra. Så kravlede min far ned fra træet for at tale

med dem. Han blev imponeret af deres budskab og gode manerer og bød dem indenfor.

Min fars hidtidige erfaring med religion havde gjort ham bekymret, men budskabet om det gengivne evangelium talte til hans hjerte. Han havde været igennem svære tider, og han vidste, at han måtte ændre noget. Han lyttede nøje, da missionærene underviste ham, min mor, min bedstemor og mig.

Da min far var oppe i træet for at beskære det, så han to unge mænd, der gik hen imod ham på gaden.

Jeg var kun 11 år, men sandhederne, de underviste om, vækkede også genklang hos mig – og hos min mor og bedstemor. Som følge af det blev vi alle døbt nogle få måneder senere i september 1995.

Troens frø, som missionærerne såede i vores hjerte, blev snart næret af vores omgang med vores venner i kirken, mere evangelisk undervisning og gode oplevelser med stærke kirkeledere. På grund af den varme velkomsthed, vi modtog, faldt frøene i »god jord, og det voksede op og gav hundrede fold« (Luk 8:8).

De frugter af vores tro, som vi nyder i dag – her næsten 25 år senere – omfatter et fast engagement i Jesu Kristi evangelium, templets velsignelser og et rigt og lykkeligt liv med en ny generation af familiemedlemmer, der er forenet for al evighed.

Vi vil altid være taknemmelige for de to trofaste missionærer, der satte et inspireret løfte på prøve. ■

Yamila Caminos fra Buenos Aires i Argentina

Fra frygt til fest

Jeg har været aktiv i Kirken hele mit liv. Jeg tjente på fuldtidsmission, blev gift i templet og hjalp med at opfostre fire vidunderlige døtre. Men som årene gik, bemærkede jeg alligevel, at nogle af

mine venner havde opgivet deres medlemskab af Kirken. Nogle medlemmer af familien brugte de sociale medier til at betvivle og kritisere Kirkens ledere. Og jeg begyndte selv for første gang i mit liv at have mine tvivl om Kirken. Min tvivl fik mig til at frygte for fremtiden. Til tider følte jeg mig overvældet af håbløshed.

Under denne svære tid tvang jeg mig selv til at komme til stavskonference. Da min stavspræsident talte, sagde han: »Hvis vi skal overleve de svære tider, der ligger forude, må vi flytte os fra lejlighedsvist at tage for os af Guds ord til uopsætteligt at tage for os af dem. Vi er nødt til at gøre regelmæssigt og fokuseret studium af skriften til en prioritet i vores liv. Hvis vi gør dette, lover jeg, at vi ikke skal frygte.«

Ordet »frygt« fangede min opmærksomhed. Jeg indså, at jeg havde tilladt, at mit studium af skriften blev tilfældigt. Derfor havde frygten gjort sit indtog i mit liv. Jeg besluttede mig for at afprøve stavspræsidentens råd.

Jeg satte et lille skrivebord op med en behagelig stol og indledte mit skriftstudium med en bøn.

Jeg gik hjem og lavede en plads til mit studium af evangeliet. I et hjørne i et værelse satte jeg et lille skrivebord med en behagelig stol. Jeg hang et par billeder af Frelseren på væggen. Jeg samlede mine skrifter, nogle blyanter og en notesbog. Jeg indledte mit studium med en bøn.

Efter en uge eller to havde jeg fået en daglig rutine. Jeg lyttede først til en generalkonferencetale og studerede dernæst et bestemt evangelisk emne. Så læste jeg nogle få kapitler i Mormons Bog og afsluttede mit studium med en inderlig bøn til vor himmelske Fader.

Trods forskellige forstyrrelser missede jeg sjældent mit daglige studium af skriften i seks måneder. Jeg opnåede en større forståelse af mange evangeliske emner og styrkede mit forhold til vor himmelske Fader gennem regelmæssig og oprigtig bøn.

Mit vidnesbyrd blev igen noget, jeg kunne regne med. Min tvivl forduftede på grund af det nye vidnesbyrd, jeg havde fået om det gengivne evangelium. Jeg opdagede, at jeg bekymrede mig mindre, fordi jeg stolede mere på Gud. Jeg kunne mærke, at frygten og fortvivlelsen fortog sig. Jeg mistede også interessen for tidsspildende aktiviteter, og jeg lagde mærke til, at jeg blev mere generøs og mild mod andre.

Da jeg gav agt på min stavspræsidents råd, blev Gud i stand til at ændre mig. Jeg blev helet og genoprejst af Mesteren selv, da jeg tog for mig af hans ord. ■

Matt Maxwell fra Utah i USA

Vi havde arbejdet hårdt hele dagen. Vi var sultne. Måske var det at finde pengene en velsignelse for vores indsats.

Men jeg er sulten!

En regnvejrsdag på min mission i Colombia var der en time, inden min makker og jeg skulle være hjemme. Vi var sultne og trætte af at have gået hele dagen. Vi havde ikke fundet nogen at undervise.

Vi havde heller ingen penge med os, og vi havde ikke fået handlet. Vi vidste, at når vi kom hjem, var der ikke noget at spise. Jeg prøvede at skubbe disse negative tanker væk og fokusere på arbejdet.

»Se, hvad jeg har fundet!« Udbrød min makker pludselig begejstret.

Hun havde fundet nogle penge på jorden. Jeg kunne se på hendes ansigtsudtryk, at hun tænkte, som jeg gjorde. Vi kunne købe noget at spise.

Men efter et øjeblik sagde min makker: »Nej, det er jo ikke vores penge!«

»Men jeg er sulten!« tænkte jeg.

»Hvem de end tilhører, så finder vi dem ikke på denne tid af dagen,« sagde jeg til hende.

Hun foreslog, at vi bad. Jeg vidste, det var rigtigt, men en del af mig syntes, det var skørt. Vi havde arbejdet hårdt hele dagen. Vi var sultne. Måske var det at finde pengene en velsignelse for vores indsats.

Så kom jeg i tanke om min mor. Da jeg var lille, havde hun lært mig og mine søstre, at vi altid skulle være ærlige. Hun var et forbillede for os og bad om, at vi ville have modet til at være ærlige. Jeg vidste, at havde hun været der, ville hun være ked af, at jeg ikke traf det rette valg.

Så vi bad. Vi bad vor himmelske Fader om hjælp til at finde ejeren. Nogle minutter senere kom der en ung mand, der ledte

efter noget. Han havde tårer i øjnene og så ud til at være ked af det. Min makker og jeg gik hen til ham og fandt ud af, at vi havde fundet det, han ledte efter.

Vi gav ham pengene, og han takkede os gentagne gange. Han fortalte, at han skulle bruge dem til at betale for universitetet. Uden dem ville han miste sin plads. Mine øjne fyldtes med tårer, og jeg omvendte mig fra mit tidligere ønske om at bruge pengene. Vi fik lidt kontaktoplysninger om ham, og vi blev i stand til at undervise ham og fem andre. Den aften takkede jeg min makker for hendes gode eksempel.

Jeg ved, at Gud velsigner os, når vi er ærlige. Vi fik ikke noget at spise den aften, men jeg kan ikke huske, at vi gik sultne i seng. Det blev alligevel en velsignelse at finde pengene. ■

Isadora Marques Garcia fra São Paulo i Brasilien

Vores fyr kørte på tro

Da min mand, Mark, og jeg boede med vores fem små børn på østkysten i USA, boede vi i et hus med oliefyr. Når vi skulle måle oliebeholdningen, skulle vi stikke en pind i tanken. Og hvis der ikke var så meget olie i anlægget, ringede vi til olieleverandøren og bad om at få fyldt fyret.

Under en usædvanlig kold januar havde vi nogle økonomiske vanskeligheder. Jeg tog tilmed et deltidsjob om aftenen på en restaurant for at supplere vores indkomst, men vi havde stadig svært ved at få enderne til at mødes. Det kom i sidste ende til et valg mellem at betale tiende eller betale for varme i huset. Vi målte oliebeholdningen, og der var 5 cm. Det var nok til en eller to dage. Men vi besluttede at sætte vores lid til Herren og betale vores tiende.

Næste dag målte Mark oliebeholdningen igen. Der var stadig 5 cm. Mark målte den igen dagen efter, og den stod stadig på 5 cm. Der var varme på, men olien sank ikke. De næste to dage stod oliestanden stadig på 5 cm. Jeg husker, at jeg græd af glæde om natten, når jeg

hørte, at varmen kom. Vores fyr kørte ikke på olie, det kørte på tro.

Jeg følte mig som enken, der bespiste profeten Elias, hvor »krukken ... ikke [blev] tom for mel, og kanden ... ikke [kom] til at mangle olie« (1 Kong 17:16). Da det endelig blev lønningdag, målte Mark atter oliebeholdningen. Denne gang var den 2,5 cm. Nu faldt beholdningen, men vi havde penge til at fylde olietanken.

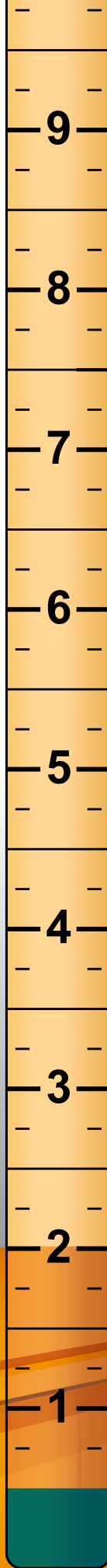
Vores familie havde afprøvet Herrens løfte i Malakias 3:10: »Sæt mig på en prøve, om ikke jeg åbner himlens vinduer for jer og udøser velsignelse uden mål over jer«.

Enhver, der tvivler på velsignelserne ved at betale tiende, vil jeg opfordre til at tage Herrens udfordring op og sætte ham på prøve. At betale tiende åbner for himlens sluser, og ved at udvise lydighed og trofasthed mod Herrens love og bud bliver vi velsignet på mange måder.

Vores familie vil aldrig glemme dengang, vores fyr kørte på tro i stedet for olie. ■

Lois Mansius fra Texas i USA

***V**i målte oliebeholdningen i fyret, og der var 5 cm. Det var nok til en eller to dage.*

Lærte at få et stinkdyr

Når jeg tænker på selvhjulpenhed, dukker der altid en sætning op i mit sind, som min missionspræsident kom med: »Lær at få dine egne stinkdyr.« Ja, det er en mærkelig udtalelse, men der er meget sandhed i tanken om, at **der er svære ting i vores liv**, som vi ikke kan bede andre om at ordne for os.

Så hvordan »flår vi vores egne stinkdyr« – når det gælder følelsesmæssig selvhjulpenhed? Hvordan håndterer vi skuffelser, og **hvordan lærer vi at håndtere alle vores følelser?**

Heldigvis er vi ikke efterladt i mørket – der er ressourcer i overflod. Vi kan finde nogle få af disse i »14 forslag til at få jeres følelsesmæssige helbred tilbage på sporet.« Hvad der er vigtigere er, at **vi kan forenkle livet**, når vi holder buddene (se s. 44).

Det at lære at tackle, hvad end livet byder os, er en proces. At være følelsesmæssig selvhjulpen betyder ikke, at vi altid vil have det, som vi ønsker at have det. Det betyder, at vi gennem Jesu Kristi nåde og vores egen indsats **vil blive i stand til at håndtere følelser på en sund og konstruktiv måde**. Præsident M. Russell Ballard giver os nogle praktiske råd til, hvordan man opnår den balance (se s. 48).

Når vi **stræber efter følelsesmæssig selvhjulpenhed**, kan vi måske føle os som en svag lille spurv (se s. 46), men når vi gør en indsats og allierer os med vor himmelske Fader, kan vi have tillid til, at vi en dag »får vinger som ørne« (Es 40:31), hvilket er et smart udtryk for at få styrken til at få vores egne stinkdyr.

Venligst,

FORTÆL JERES HISTORIE

Har I en forrygende historie at fortælle? Eller vil I gerne læse artikler om bestemte emner? Så hører vi gerne fra jer! Indsend jeres artikler eller feedback på liahona.lds.org.

UNGE VOKSNE

I DETTE AFSNIT

44 **Evangeliet: Noget at stå imod med for evigt**

Lori Fuller

46 **Lær mig at flyve: Opnå følelsesmæssig selvhjulpenhed på Herrens måde**

Valerie Durrant

48 **8 forslag til ligevægt trods livets krav**

Ældste M. Russell Ballard

KUN ONLINE

Find den rette behandler til at hjælpe jer med jeres mentale helbred

Kevin Theriot

14 forslag til at få jeres følelsesmæssige helbred tilbage på sporet

Heather J. Johnson

Derfor er jeg ikke længere bange for at søge hjælp til det psykiske helbred

Dave Clarke

BEDSTE RÅD ...

Unge voksne deler det bedste råd, de nogensinde har fået, om at tage vare på deres følelsesmæssige og mentale helbred:

»Tag jer tid til at få motion, rens jeres sind og bliv alle giftige tanker og følelser, I måtte have, kvit.«

– Brianna Forrester fra Washington i USA

»Vær ikke bange for at gå til en terapeut. Med den passende kombination af åndelig og timelige behandling har jeg været i stand til at leve mit liv, og jeg venter på mit missionskald, så jeg kan tjene Herren.«

– Nate Seal fra Utah i USA

»Vær mådeholden i alle gode ting, mens I centrerer jeres liv omkring Kristus.«

— Nan Crews fra Louisiana i USA

»Husk at få sovet nok. Det lyder måske sært, men det er faktisk smaddervigtigt!«

– Sydney Smith fra Californien i USA

Hvad er det bedste råd, I nogensinde har fået, om ikke at være for hårde ved jer selv? Send jeres svar ind på liahona.lds.org senest 31. januar 2019.

Lori Fuller er medredaktør på tidsskriftet *Friend*. Hun elsker at finde nye bands, lytte til nyheder på radioen og lave mad fra alle alverdens køkkener. Sommetider skriver hun noget.

Valerie Durrant er fra Californien i USA, og hun har været gift med sin mand, Ryan, i fire år. Hun er for nylig blevet mor til en lille dreng. Hun elsker yoga, at male, at læse og at tage på vandreture.

Heather J. Johnson er forfatter og redaktør. Hun elsker at stå på vandski og tage på eventyr i bjergene om vinteren. Hun ynder engelsk litteratur og anbefaler den uformelle brug af »y'all« i daglig tale.

Dave Clarke elsker at tilbringe tid sammen med sin hustru og datter. Når han ikke som revisor knuser tal, kan man finde ham udenfor, hvor han løber, cykler eller ser basketball.

MERE TIL JER

Tjek »UV-ugentligt«, som I finder i afsnittet for unge voksne i appen Evangelisk bibliotek, her finder I nyt digitalt indhold hver uge, og følg os på [facebook.com/liahona](https://www.facebook.com/liahona) for at se artikler, der kun udkommer digitalt og bonusindhold.

EVANGELIET

Noget at stå imod med for evigt

Lori Fuller

Kirkens Tidsskrifter

Har I nogensinde tænkt over, hvordan det at holde buddene gør livet meget enklere?

sidste måned talte nogle venner og jeg om, hvordan vores uge var forløbet. En ven fortalte, at han havde påtaget sig at få sin mor på alkoholafvænnning. Han er lidt yngre end mig, og det lød som den værste opgave nogensinde.

Senere den aften kom samtalen ind på, hvor dyrt det er at ryge, og hvordan nogle, vi kender, røg en pakke cigaretter om dagen. (Regn selv ud, hvor mange penge det er!) Hun prøvede at holde op og led af abstinenser. Hendes søn var dog virkelig glad for, at hun holdt op med at ryge. Hans far var død af en overdosis, hvilket gjorde barnet bange for alle former for misbrug.

Til sidst faldt snakken på kaffe – hvor meget folk drak hver morgen (og eftermiddag og sommetider om aftenen), og hvordan de savnede deres latte nu, hvor de ikke mere havde råd til dem hver dag.

Da jeg kørte hjem og tænkte på alt det, vi havde snakket om, tænkte jeg: »Visdomsordet er grundlæggende det bedste, vi har fået at stå imod med.« Det er som, om Gud sagde: »Her er en måde, som I kan spare penge på, forblive sunde, beskytte jeres børn og undgå virkelig svære følelsesmæssige byrder, inklusive jeres egen

og andres afhængighed.« Det er næsten som, om Gud forventede alle de problemer, vi ville møde, og gav os en måde at undgå halvdelen af dem på ...

Som med ethvert andet af Guds bud har vi valget om at følge eller ignorere dem. Men da jeg tænkte på visdomsordet som et sæt retningslinjer fra

Gud, der både forudser og beskytter os fra så mange udfordringer, tænkte jeg: »Hvad nu hvis alle Guds bud virker på samme måde?« Hvad nu hvis en kærlig himmelsk Fader, der har erfaret dette liv og dets udfordringer, har givet os en manual, der hjælper os med at navigere så smertefrit igennem denne verden som muligt? Og hvad nu hvis han gav os den, fordi han elsker os og ønsker at beskytte os?

Ønsker I at være tilfredse med det, I har, og at være lykkelige og taknemmelige? »Du må ikke begære din næstes hus« (2 Mos 20:17).

Ønsker I at undgå skyldfølelse, indespærring, betale kaution og dyre udgifter til retshjælp? Ønsker I at bevare folks tillid og respekt – og jeres job? »Du må ikke stjæle« (2 Mos 20:15).

Ønsker I at være Gud nær, så han kan vejlede, lede og hjælpe jer med at bære jeres byrder? »Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind« (Matt 22:37).

Og således kan man fortsætte. Hvert enkelt bud kan beskytte os mod hjertesorg, gøre vores liv lettere, holde os ude af vanskeligheder eller bare hjælpe os med at finde fred. Og alt dette med mindst mulig personlig omkostning eller ulejlighed. (Og ingen skjulte gebyrer!)

Jeg har bestemt ikke til hensigt at formindske Guds bud til retningslinjer eller gode råd til livet. De er så meget mere end det. Men de er også så enkle. Vor himmelske Fader kan ikke beskytte os mod alting. Men som den kærlige

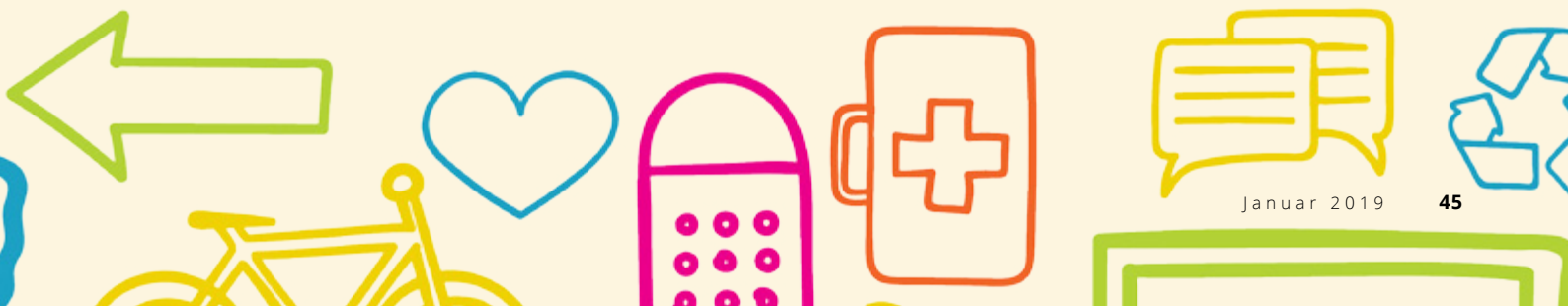
forælder han er, vil han gerne forberede og skærme os mod den omkostning, vores valg kan indebære – ved at vejlede os til at træffe bedre valg.

Vi kan selvfølgelig holde buddene og stadig opleve, at der sker dårlige ting. Så hvorfor gøre sig ulejligheden?

Fordi vi aldrig ved, hvad vi *bliver* beskyttet mod gennem vores lydighed. Fordi det afholder os fra et liv med selvpåførte skader. Fordi lydighed hjælper os til at være Gud nær. Fordi det gør os i stand til at omvende os, når vi vælger forkert. Fordi vi stoler på, at Gud ved, hvordan han kan velsigne og beskytte os.

Og således kan man fortsætte listen. Den er så meget længere end listen af årsager til *ikke* at holde buddene.

I medgang og modgang lader Gud mig vælge, hvor lydig jeg ønsker at være. *Jeg* får lov til at vælge, hvor meget jeg åbner for de velsignelser, han har til mig. Så hvorfor holde buddene? Fordi jeg ønsker at holde døren åben for al den hjælp, Gud prøver at give mig. ■

Vi er nødt til at stole på vor himmelske Fader og Jesus Kristus og selv gøre en indsats, når vi stræber efter at blive følelsesmæssigt selvhjulpne.

Lær mig at flyve

Opnå følelsesmæssig selvhjulpne på Herrens måde

Valerie Durrant

Når vi tænker på en lille fugleunge, der skal lære at flyve, ser vi ofte et billede for os af et sidste heroisk forsøg – den flyveklare fugleunge, der falder ud af reden, spreder vingerne og stiger til vejrs. Inden den endelige succes har der dog nok været mange mislykkede forsøg, der endte med, at fuglen ikke steg til vejrs, men snarere faldt brat til jorden.

Ligesom en fugl, der skal lære at flyve, kan vi også falde til jorden igen og igen, når vi sætter os for at blive følelsesmæssig selvhjulpne. Men hvis vi henvender os til Herren efter hjælp og lægger en indsats i det, kan vi lære at blive modstandsdygtige, når livet ikke lige går, som vi havde planlagt, og at stole på ham, når prøvelserne bliver for tunge til, at vi selv kan bære dem.

Lær at flyve

Hvis det at lære at flyve er en smertefuld proces, hvorfor forlader en fugl så overhovedet reden? På grund af dens mor. I den første del af fugleungerens liv henter moderen mad til dem og fodrer dem i reden. Men med tiden lægger hun mad uden for reden, så fugleungerne må begive sig ud af den sikre rede for at få næring.

Det er den samme proces, vi går igennem, når vi skal lære at blive følelsesmæssig selvhjulpne – men det forventes ikke af os, at vi kan flyve helt alene allerede.

Ligesom fuglemoderen tillader, at hendes unger falder ud af reden, tillader vor himmelske Fader, at vi kommer igennem prøvelser og erfaringer, der kan være smertelige, frustrerende og nedslående. Hans frelsesplan er udformet til og for at hjælpe os med at blive som ham, så enhver udfordring, vi møder, kan være en mulighed for at lære og vokse. Ligesom

fuglemoderen sørger vor himmelske Fader stadig for trøst og vejledning, for kun med hans hjælp kan vi opnå at blive og forblive følelsesmæssigt sunde.

Basker med vores egne vinger

Selvom vor himmelske Fader er vores allierede, bør vi ikke forvente, at han gør alting for os. Han ønsker, at vi bruger vores handlefrihed og de ressourcer, han har givet os på vores vej mod følelsesmæssig selvhjulpethed.

Når vi for eksempel oplever hjertesorg, vrede eller tab, så ønsker Herren, at vi rådfører os med ham, men vi bør ikke stoppe der – vi er nødt til at gøre vores bedste for at handle på de tilskyndelser, han giver os, holde buddene, komme i templet for at søge fred, trøst og svar, tænke over profetiske råd og stole på hans plan for os.

Vor himmelske Fader har givet os mange redskaber for at opnå følelsesmæssig selvhjulpethed, men hvis vi har givet alt, vi har i os, og stadig føler os fastlåst eller kæmper med vores mentale

helbred, kan yderligere hjælpemidler være nødvendige. Der er bestemt tider, hvor I kan være nødt til at søge professionel psykologisk eller psykiatrisk behandling eller få råd hos jeres biskop om yderligere vejledning til at komme videre.

Husk dog på, at hvis vi beder andre om hjælp, hver gang vi ramler ind i noget besværligt, kan vi gå glip af uvurderlige muligheder for at lære og udvikle os på egen hånd. Igen er vi nødt til selv at lægge en vis indsats i at komme videre.

Følg Herrens mønster

I Lære og Pagter afsnit 9 bliver Oliver Cowdery irettesat, fordi han prøvede at oversætte fra pladerne til Mormons Bog uden at gøre sig »nogen tanke ud over at spørge [Gud]« (vers 7). Derefter blev han formanet til selv at »gennemtænke det i [s]it sind; dernæst ... spørge [Gud], om det er rigtigt« (vers 8).

Når vi følger dette mønster, overlader vor himmelske Fader os ikke bare til at klare os på egen hånd med vores evner og

tanker, når vi sørger for vores mentale helbred. Han giver os muligheden for at lære, hvordan vi udøver vores handlefrihed. At søge svar på vores spørgsmål og finde løsninger på vores problemer med hans hjælp er det, der i sidste ende hjælper os til blive, som han er. Med dette in mente kan vi bede ham om at vise os, hvordan vi bliver mere følelsesmæssigt afbalanceret i stedet for bare at bede ham om at gøre os bedre.

Når vi udøver vores handlefrihed om og om igen på denne måde, når vores følelsesmæssige velbefindende bliver prøvet, så får vi det stille og roligt bedre og får mere selvtillid. Selvom vi ikke har helt styr på at flyve lige nu, så kan vi være forvissede om, at Herren er med os hele vejen og glæder sig over det faktum, at han hjælper os med at blive bedre lidt efter lidt. Hver dag er endnu en mulighed for at nå nye højder – og forberede os på den dag, hvor vi selv er flyvefærdige. ■

Forfatteren bor i Californien i USA.

**Præsident
M. Russell
Ballard**

Fungerende
præsident for
De Tolv Apost-
les Kvorum

Jeg har nogle få forslag, som jeg håber kan være værdifulde for de af jer, der bekymrer sig om ligevægt i livet.

8 FORSLAG TIL

ligevægt trods livets krav

1. **For det første, tænk på jeres liv og sæt jeres prioriteter.** Find regelmæssigt en stille stund til at tænke nøje over, hvor I er på vej hen, og hvad I behøver for at nå dertil. Jesus, vores forbillede, »trak sig [ofte] tilbage til øde steder og bad« (Luk 5:16). Vi har brug for at gøre det samme lejlighedsvist for at genoplade os selv åndeligt, ligesom Frelseren gjorde. Skriv de ting ned, som I gerne vil have gjort hver dag. Tænk først og fremmest på de hellige pagter, som I har indgået med Herren, når I skriver jeres daglige skema.
2. **For det andet, så sæt kortsigtede mål, som I kan nå.** Sæt afbalancerede mål – ikke for mange eller for få, og heller ikke for høje eller for lave. Skriv jeres opnåelige mål ned og arbejd på dem i henhold til, hvor vigtige de er. Bed om himmelsk vejledning i jeres målsætning.
3. **For det tredje, læg et klogt budget og hold styr på jeres reelle behov og afvej dem nøje mod jeres mange ønsker for livet.** Alt for mange mennesker og familier har stiftet for meget gæld. Vær forsigtig med de mange lokkende tilbud om at låne penge. Det er meget lettere at låne penge end at betale dem tilbage. Der er ingen genveje til økonomisk tryghed. Vi opnår aldrig ligevægt i livet, medmindre vi har kontrol over vores økonomi.
Husk altid at betale en ærlig tiende.

4. For det fjerde, så hold tæt kontakt til jeres ægtefælle,

børn, slægtninge og venner. De hjælper jer med at holde ligevægten i livet. Opbyg forhold til jeres familie og venner gennem åben og ærlig kommunikation.

Et godt ægteskab og gode familierelationer kan vedligeholdes ved hjælp af mild, kærlig og betænksom kommunikation. Husk, at et blik, et vink, et nik eller en berøring ofte kan sige mere end ord. Humoristisk sans og gode lytteevner er også afgørende for god kommunikation.

5. For det femte, studér skrifterne.

De udgør de bedste kilder, vi har, til at holde os i nær kontakt med Herrens Ånd. En af de måder, som jeg har opnået min sikre kundskab om, at Jesus er Kristus, på, er gennem mit studium af skrifterne. Præsident Russell M. Nelson har bedt medlemmerne af Kirken om at studere Mormons Bog bønssomt hver dag.

6. For det sjette, må vi dagligt sætte tid af til tilstrækkelig hvile, motion og afslapning, hvis vi vil nyde et sundt og velafbalanceret liv.

En god fysisk fremtræden giver os større værdighed og selvrespekt.

7. For det syvende, hold familieaften hver uge.

Vi må ikke gå glip af denne særlige mulighed for at »undervise hinanden i rigets lære« (L&P 88:77), hvilket vil føre familier til evigt liv.

Satan arbejder uophørligt på at ødelægge vores vidnesbyrd, men han har ikke magt til at friste os eller forvirre os udover vores styrke til at stå imod, når vi studerer evangeliet og efterlever dets bud.

8. Mit sidste forslag er at bede ofte.

I kan vide, hvilke beslutninger der er de rette at træffe hver dag igennem oprigtig bøn. Jeg har opdaget, at når jeg er i åndelig harmoni, kan jeg balancere alt i mit liv meget bedre.

Jeg ved godt, at der kan føjes flere forslag til disse. Men jeg tror dog, at når vi koncentrerer os om nogle få grundlæggende mål, så kan vi bedre klare de mange krav, som livet stiller til os. Husk, at for meget af hvad som helst kan få os til at miste ligevægten. Men i samme moment kan for lidt af det, der er vigtigt, også gøre det. Kong Benjamin gav dette råd: »Se til,

at alt dette gøres med visdom og orden« (Mosi 4:27).

Oftentimes kan mangel på en klar retning og klare mål gøre, at vi spilder vores tid og energi, og bidrage til ubalance i vores liv. Vores primære mål bør være at søge »udødelighed og evigt liv« (Moses 1:39). Med dette som vores mål, hvorfor så ikke udrydde alle de ting, der støjende kræver vores tanker, følelser og energi uden, at de bidrager til, at vi når vores mål?

Gør blot det bedste, I kan, hver eneste dag. Gør det basale, og før I aner det, vil jeres liv blive fyldt med en åndelig forståelse, der vil bekræfte for jer, at vor himmelske Fader elsker jer. Når en person ved dette, så bliver livet fuld af mening, hvilket gør det lettere at bevare ligevægten. ■

Fra en tale ved aprilkonferencen 1987.

I DETTE AFSNIT

Hvad nu, hvis jeg gik?

Da jeg flyttede hertil, var der kun to andre unge piger i min gren. Vi blev venner, og jeg lærte dem godt at kende. Men de holdt op med at komme i kirke.

En gang hvor jeg tog til templet, mødte jeg missionspræsidenten. Jeg fortalte ham om mine venner og spurgte, hvad jeg kunne gøre for at hjælpe dem med at vende tilbage til kirken. Han sagde, at jeg skulle blive, hvor jeg var, være stærk og bede for dem.

Kort tid efter så jeg en af pigerne, og jeg blev så glad for at se hende. Da jeg kom hjem den aften, bad jeg, og jeg fik en stærk fornemmelse af, at jeg definitivt måtte blive, hvor jeg var og blive ved med at komme i kirke, til seminar og være et godt eksempel for mine venner. Hvad nu hvis jeg gik og aldrig kom tilbage og en af mine venner vendte tilbage til kirken? Hvem skulle så være deres ven og hjælpe dem tilbage?

Det er lettere at gøre ting, når vi gør dem sammen.

Alyona,

fra Kharkiv Oblast i Ukraine

52 Ligesom Frelseren: Vækst på fire vigtige områder

Diane Thomas

56 En vægtløfters råd om at stå stærkt

Kuinini Manumua

58 GUFs tema 2019: »Elsker I mig, så hold mine bud«

Unge Mænds og Unge Pigers hovedpræsidentskaber

60 GUFs temasang 2019: I hans fodspor

Nik Day

64 Det sidste ord: Nadveren og at blive mere kristuslignende

Ældste D. Todd Christofferson

Diane Thomas
Seminar og institut

LIGESOM FRELSEREN:

Vækst på fire
vigtige områder

*Vi ved ikke meget om
Frelserens opvækst, men
Lukas 2:52 giver os et
godt fingerpeg.*

»**H**vad er det så meningen,
at jeg skal gøre?«
Jeg havde lyttet. Det havde jeg
virkelig. Instruktøren havde tjek-
ket min sele og vist mig præcis,
hvordan jeg skulle løsne rebet, han
havde tilmed kigget mig i øjnene og
sagt: »Jeg vil IKKE lade dig falde!«
Men i det afgørende øjeblik
stod jeg der - rystende og sve-
dende, da jeg så mig over skulde-
ren og ned ... langt ned og vidste,
at jeg skulle tage det første skridt.
Ud fra en klippe.

Nu har I måske ikke prøvet at være i mine sko, på kanten af en klippe og håbet på, at I var tilpas godt forberedt på at rapple sikkert ned. Men I har sikkert stået der rent åndeligt. I ved, når I har studeret skrifterne selv, og I har hørt jeres lærere vidne om de sande læresætninger og principper. Man føler Ånden indbyde en til at handle på måder, der vil hjælpe en til at blive mere som Frelseren. Man er spændt på at tage det skridt og vise Herren, hvor alvorligt man tager hans evangelium.

Så tænker man. »Hvordan gør jeg det?«

Og det, der virkede så klart og overkommeligt for et øjeblik siden, fordufter. Der står man så på kanten af en åndelig klippe, usikker på om man har det rette udstyr eller forberedelse til at handle på den sandhed, man modtog.

Så hvordan *gør* man det – bliver mere som Jesus Kristus?

Man begynder med begyndelsen

Frelseren begyndte sit liv på jorden på samme måde som os: som et nyfødt barn. Og med tiden voksede Jesus op (se L&P 93:11-17). Han lærte at gå, tale og grine. Han lærte at arbejde, læse og at omgås andre mennesker.

Rent faktisk beskrives måden, Herren »voksede op« på, i Lukas 2:52: »Og Jesus gik frem i visdom og vækst og yndest hos Gud og mennesker.«

Hvis vi vil være som Frelseren, kan vi følge hans eksempel.

Så lad os se på dette mønster og selv se, hvordan det at blive som Jesus Kristus *er* muligt!

Der står man så på kanten af en åndelig klippe, usikker på om man har det rette udstyr eller forberedelse til at handle på den sandhed, man modtog.

»Gik frem i visdom«

Gud har skabt vores sind med en forbløffende evne til at evaluere, bearbejde og omsætte viden. Fakta, figurer, evner, procedurer – mængden af information, vi kan akkumulere, er næsten grænseløs!

Men ligesom Frelseren stræber vi efter at gå frem i *visdom* og ikke blot få en masse information. Visdom er evnen til at være i stand til at bruge information korrekt, forstå vores valg og træffe gode beslutninger.

Ældste James E. Talmage (1862-1933) fra De Tolv Apostles

Kvorum sagde: »Visdom består i den rette anvendelse af kundskaben.«¹ Han forklarede også, hvordan Frelseren fik sin visdom: »Han samlede kundskab gennem studium og vandt visdom gennem bøn, tænkning og arbejde.«² Alma underviste sin søn Helaman således: »O husk dette, min søn, og lær *visdom* i din ungdom; ja, lær i din ungdom at holde Guds befalinger« (Alma 37:35; fremhævelse tilføjet). Tænk over det: Tro, studium og lydighed øger vores evne til at tilegne os viden og gå frem i visdom!

VISDOM

Hvordan kan I anvende principperne om tro og lydighed til at få større visdom?

På hvilke måder kan en større visdom hjælpe jer til at blive mere som Frelseren?

LÆR MERE:

Se 2 Nefi 9:28-29; Lære og Pagter 130:18-19.

»Gik frem i ... vækst«

Nefi var stor og stærk. Han var som skrifterne beskriver »stor af vækst« (1 Ne 2:16). Det er jeg ikke. Nefi var skabt til at udføre mange helt andre aktiviteter end jeg er med min statur, for Herren havde andre opgaver til Nefi. Nefi skulle bygge et skib, sørge for mad til sin familie og hjælpe dem med at rejse igennem ørkenen.

VÆKST

Hvordan er pleje af jeres fysiske legeme forbundet med pleje af jeres ånd?

Hvad vil I lave om på eller forbedre ved måden, I tager hånd om jeres legeme, på?

LÆR MERE:

Læs generalkonferencetalen »Tak Gud« af præsident Russell M. Nelson.

Vores fysiske legemer har det, vi har brug for til at leve og nyde jordelivet.

På grund af Guds guddommelige skaberværk vokser et nyfødt barn i statur med tiden. Vi er ikke nødt til at udvikle yderligere organer eller lemmer med alderen – de ting er allerede skabt som en del af vores legeme. Der er ikke brug for yderligere montage! Men for at vi kan tjene Gud og dem omkring os, må vi sørge for at holde vores legeme sundt og raskt.

Vores fysiske legeme er fuldendt udformet som et tempel eller hus for vores ånd (se 1 Kor 3:16-17; 6:19-20). Præsident Russell M. Nelson har sagt: »Jeres legeme er med de naturlige evner, de end måtte have, en del af Guds storslåede skaberværk. Det er et tabernakel af kød – et tempel for jeres ånd.«³

Vores legeme bliver måske udsat for alvorlige fysiske udfordringer, handicap og smerte, fordi det er en del af jordelivets erfaring, men vor himmelske Fader har skabt vores legeme perfekt til med succes at kunne realisere vores muligheder i livet.

»Gik frem i ... yndest hos Gud«

Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt: »Den første store sandhed i evigheden er, at Gud elsker os af hele sit hjerte, kraft, sind og styrke.«⁴

Gud elsker *jer*. Selv når I har haft en dårlig hårdag, elsker han *jer* – med alle jeres stærke og svage sider, spørgsmål og håb. Så hvordan går I frem i »yndest hos Gud«? I viser, at I også elsker ham.

Jesus sagde engang til sine disciple: »Elsker I mig, så hold mine bud« (Joh 14:15). Jeres lydighed afspejler jeres kærlighed til Gud. Jeres velvillige lydighed i små, dagligdags aktiviteter kan forberede jer på at svare, når hans kald kommer i fremtiden, og afstedkomme endnu større ting.

YNDEST HOS GUD

Hvordan viste Frelseren, at han elskede vor himmelske Fader?
Hvad lærer det os om Jesus?
Hvilke virksomme, retskafne handlinger kan I foretage i dag for at vise Gud jeres kærlighed?

LÆR MERE:

Se Mosija 2:22,41.
»Når vi lærer mere om Jesus Kristus, udvikler vi større tro på ham, og vi ønsker helt naturligt at følge hans eksempel.«

Jean B. Bingham, »Så jeres glæde må blive fuldkommen«, *Liahona*, nov. 2017, s. 87.

»Gik frem i ... yndest hos mennesker«

Overraskelse! At have flest følgere på de sociale medier betyder *ikke*, at I nyder »yndest hos mennesker«.

Jesus viste vejen for en anden måde at påvirke andre på – og for hvem han tillod at påvirke ham. Han »færdedes overalt og gjorde vel« (ApG 10:38).

Præsident Henry B. Eyring, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab,

LÆR MERE:

Vær en ven som Ammon var det for kong Lamoni. Se Alma 17:19-18:41.

YNDEST HOS MENNESKER

Hvordan kan I være en bedre ven for dem omkring jer?

Hvordan kan det at følge Frelserens eksempel, han som »færdedes overalt og gjorde vel«, øge jeres retskafne indflydelse på andre?

har engang sagt: »Jeg kan stadig huske, som var det i dag, de venner, der påvirkede mit liv i en god retning for lang tid siden. De er gået bort, men mindet om deres kærlighed, eksempel, tro og vidnesbyrd opløfter mig stadig.«⁵

I kan øge jeres indflydelse ved at være en ven, der påvirker andres liv i en god retning! *Til styrke for de unge* fortæller hvordan: »Udvis oprigtig interesse for andre, smil og lad dem vide, at du holder af dem. Vær venlig og vis respekt over for alle og afhold dig fra at dømmе og kritisere dine omgivelser ... Gør en særlig indsats for at gøre dig til venner med dem, der er generte eller ensomme, har særlige behov eller ikke føler sig som en del af gruppen.«⁶

Tænk på de mennesker, I oprigtigt beundrer og respekterer – dem, I *ynder*. Hvilke egenskaber har de udviklet, der minder jer om Jesus Kristus? For hvor gode vores venner end måtte være, så er vores bedste ven Jesus Kristus, og hans eksempel er det, vi ønsker at følge!

Alt er forbundet

»Og Jesus gik frem i visdom og vækst og yndest hos Gud og mennesker« (Luk 2:52). Når I følger Frelserens eksempel på vækst, vil I opdage, at alt virker fuldkomment sammen, og I *vil* blive mere ligesom ham. Jeres sind, legeme og ånd vil virke sammen til jeres bedste, og I vil blive i stand til at velsigne mange andres liv og »tjene [Gud] af hele jeres hjerte, kraft, sind og styrke! (L&P 4:2). ■

NOTER

1. James E. Talmage, *Trosartiklerne*, s. 95.
2. James E. Talmage, *Jesus Kristus*, s. 119.
3. Se Russell M. Nelson, »Vi er Guds børn«, *Liahona*, jan. 1999, s. 101.
4. Jeffrey R. Holland, »I morgen vil Herren gøre undere blandt jer«, *Liahona*, maj 2016, s. 126.
5. Henry B. Eyring, »Sande venner«, *Liahona*, juli 2002, s. 32.
6. Til styrke for de unge, hæfte, 2011, s. 16.

Kuinini Manumua

Da jeg lige var begyndt på high school, spurgte vægtløftningstræneren mig, om jeg ville være med på vægtløfterholdet.

»Mmm ... nej tak,« sagde jeg. »Det er ikke lige mig.«

Men han blev ved. I ugevis.

Til sidst prøvede jeg det. Han havde ret, jeg kunne virkelig godt lide at løfte vægte. Til at begynde med var det mærkeligt, min krop havde aldrig gjort noget lignende før. Men jeg blev virkelig bidt af følelsen, man får ved at træne. Jeg syntes også rigtig godt om mine holdkammerater og konkurrencerne. Og jeg begyndte at klare mig rigtig godt!

Nu er vægtløftning en stor del af mit liv. Jeg træner hver dag i mindst to eller tre timer, jeg laver back squats, stød og træk. (Og ved I ikke, hvad de ting er, så skal I ikke være kedede af det – det gjorde jeg heller ikke!)

Ligesom mange andre ting tager vægtløftning tid og tålmodighed, og sommetider kan det være svært. Heldigvis har min familie altid støttet mig, selv når jeg klager over, hvor ømme

EN VÆGTLØFTERS RÅD OM AT STÅ

muskler jeg har (og det er tit). Min far har altid isoser og peptaler klar, når jeg kommer hjem fra træning. Og min mor står på hovedet, så jeg kan komme til konkurrencer.

For nogle få år siden kom jeg til en af disse konkurrencer i Philadelphia i Pennsylvania i USA. Jeg var begejstret for at konkurrere mod vægtløftere fra hele landet, men jeg var lidt nervøs for at være så langt væk fra min familie. For at gøre det lettere lovede min mor at sms'e skriftsteder og åndelige budskaber hver dag.

Aftenen inden konkurrencen var der nogle af de unge, der holdt fest. Jeg tænkte, at det kunne være sjovt at tage med, så min værelseskammerat og jeg tog hen for at se. Men jeg så straks, at det ikke var en fest for mig. Der var teenagere, der drak, røg, bandede og dansede usømmeligt. Jeg vidste, at jeg ikke burde være der, men jeg var bange for, hvad min værelseskammerat ville tænke. Eller hvad de andre konkurrerende ville tænke.

Men så kom jeg i tanker om noget:

»Stå I derfor på hellige steder.«

Det er fra mit yndlingsskriftsted, og et som min mor havde sendt mig samme morgen: Lære og Pagter 87:8: »Stå I derfor på hellige steder og lad jer ikke flytte, førend Herrens dag kommer; for se, den kommer hurtigt, siger Herren. Amen.«

Jeg ved ikke, hvorfor min mor sendte mig det skriftsted den dag, men det er et, jeg har elsket hele mit liv. Jeg lærte det udenad, da jeg var otte, og igen og igen har det mindet mig om at være modig, lydig og at stå op for det, jeg tror på.

»Stå I derfor på hellige steder.«

»Jeg er nødt til at gå,« sagde jeg til min værelseskammerat. Jeg fortalte om skriftstedet, som min mor havde sendt mig den morgen. »Det her er ikke et sted, hvor jeg kan stå.«

Min værelseskammerat fortalte mig, at hun heller ikke havde lyst til at være der. Hun var også utryk ved det, men havde ikke villet forlade festen alene og virke som en taber. Hun takkede

mig for at sige noget, og vi tog af sted.

Næste morgen fandt vi ud af, at kort tid efter vi var taget af sted, var de unge ved festen blevet taget i og bortvist fra konkurrencen på grund af druk og brug af stoffer.

Hvis jeg ikke var blevet tilskyndet til at huske min mors vers, var jeg måske også blevet udelukket fra konkurrencen. Jeg endte med at vinde førstepladsen, så jeg er rigtig glad for, at jeg fik lov til at deltage i konkurrencen. (Jeg tror, at jeg takker min mor hver dag for at sms'e mig).

Det at vinde en vægtløftningskonkurrence er en ret iøjnefaldende og umiddelbar velsignelse for at holde buddene. Men Lære og Pagter 87:8 siger ikke: »Stå I derfor på hellige steder, så I kan vinde i vægtløftning.« Og Johannes 14:15 lyder ikke: »Ønsker I velsignelser straks, så hold mine bud.« Herren velsigner os, fordi han elsker os. Og vi prøver at være hellige og lydige, fordi vi elsker og stoler på Herren. ■

Forfatteren bor i Californien i USA.

STÆRKT

ELSKER I MIG, SÅ HOLD MINE BUD

JOH 14:15

Unge Pigers hovedpræsident søster Bonnie H. Cordon (i midten), søster Michelle D. Craig, førsterådgiver (til venstre) og søster Becky Craven, andenrådgiver (til højre).

Unge Mænds hovedpræsident Stephen W. Owen, (i midten), bror Douglas D. Holmes, førsterådgiver (til venstre) og bror M. Joseph Brough, andenrådgiver (til højre).

ELSKER I MIG

Fra Unge Pigers hovedpræsidentskab

De unges tema for 2019 er et kald til handling – en personlig opfordring fra vor Frelser. Er I engagerede? Elsker I ham? Er I villige til at følge i hans spor?

Vor Frelser Jesus Kristus gjorde noget for os, som vi ikke er i stand til at gøre selv. Og hvad beder han om til gengæld? Han beder os om at holde hans bud, så vi kan blive velsignet med altid at have hans Ånd hos os (se Moro 4:3).

Buddene er en kærlighedsgave. Frelseren sagde ganske enkelt: »Elsker I mig, så hold mine bud,« men *hvorfor*? Fordi han elsker JER! Han ønsker, at *I* skal være lykkelige. Han ønsker, at *jeres* liv skal være fyldt med glæde og endeløse muligheder. Han ønsker, at *I* skal være trygge og beskyttet mod verdens onder. Han ønsker at øse velsignelser ud over *jer*, der er så store, at »der ikke vil være

plads nok til at modtage de[m]« (3 Ne 24:10). Han ønsker, at *I* vender tilbage og lever med ham igen og får del i *alle* vor himmelske Faders lovede velsignelser.

Husk altid, hvor meget vor himmelske Fader elsker sine børn. Han har fuldkommen kærlighed til jer. I kan vise jeres kærlighed til ham ved at holde hans bud. Jeres retfærdige handlinger vil medføre store velsignelser til jer og dem omkring jer.

Som vores profet, præsident Russell M. Nelson, har sagt: »Vi har brug for jer i Herrens bataljon af unge. Det vil bare ikke være det samme uden jer!« Han har opfordret jer til at »skille[] jer ud [og være] anderledes end verden« ved at efterleve standarderne i *Til styrke for de unge* og ved at holde buddene – »at I ligner, lyder som, handler som og klæder jer som sande Jesu Kristi disciple« (Israels håb«, verdensomspændende foredrag for unge, 3. juni 2018, s. 8, HopeOfIsrael.lds.org).

Når I stræber efter at adlyde Herren og hans profeter, vil Helligåndens kraft fylde jer med Guds kærlighed og vidne for jer om jeres guddommelige identitet som Guds søn eller datter. Disse velsignelser vil vokse, når I stræber efter at leve retfærdigt. Herren og profeten stoler på jer. De elsker jer. Vi lover, at I vil få stor selvtilid, selvværd og tryghed ved at adlyde og holde buddene.

HOLD MINE BUD

Unge Mænds hovedpræsidentskab

Har I nogensinde tænkt: »Hvordan kan jeg vise vor himmelske Fader, at jeg virkelig ønsker, at han besvarer mine bønner og velsigner mig?« Vor Frelser Jesus Kristus gav os en nøgle, da han sagde: »Elsker I mig, så hold mine bud« (Joh 14:15).

Med andre ord viser vi vores kærlighed til vor himmelske Fader ved at holde hans bud.

Sommetider kommer svarene ikke lige når eller på den måde, vi forventer, og vi kan blive fristet til at give op eller holde op med at være lydige. Men hvis vi er tålmodige og lytter, vil Herren svare til sin tid og på sin måde. Han besvarer altid retfærdige bønner. Han velsigner altid lydighed (se Mosi 2:21-24).

Verden lærer os, at kærlighed ikke indebærer noget ansvar. Men det modsatte er faktisk sandt. Vores kærlighed til Gud udtrykker vi gennem vores villighed og flid til at holde hans bud.

Frelseren sagde: »Sandheden skal gøre jer frie« (Joh 8:32). Profeten Alma sagde desuden: »Ugudelighed har aldrig været lykke« (Alma 41:10). Og gennem profeten Joseph Smith sagde Herren: »Der er en lov, uigenkaldeligt fastsat i himlen før denne verdens grundlæggelse, på hvilken alle velsignelser er baseret – og når vi opnår en hvilken som helst

velsignelse fra Gud, er det ved lydighed mod den lov, på hvilken den er baseret« (L&P 130:20-21).

Lykke, velsignelser og vejledning kommer igennem lydighed. Vor himmelske Fader ønsker, at I skal være lykkelige og frie, fordi han elsker jer, og det er derfor, han har givet os bud. For at finde den fred, der ikke hører denne verden til, må vi lære at underkaste os vor himmelske Faders vilje, for det er den eneste vej til lykke.

Vor himmelske Fader ønsker, at I finder evig glæde. Hans profeter ønsker, at I finder umådelig glæde. Vi ønsker, at I finder den fred, vi har fundet ved at følge Frelseren. Følg den vej, som Frelseren har vist (se »Frelser, jeg vil følge dig«, *Salmer og sange*, nr. 152). Vælg at være lydige. Jeres velvillige lydighed vil føre til sand frihed og lykke. ■

I HANS FODSPOR

GUFs temasang 2019

Lyrisk og musik af Nik Day

Energisk ♩ = 96-108

1. Kær - lig - hed er alt på jord, er mer' end blot en læng - sel i vor sjæl.
2. Han var god og vi - ste ve - jen, lo - ver al - le fred og e - vigt liv.

— Kær - lig - hed er Her - rens ord, som hjæl - per os at
— Når vi ef - ter - le - ver bud - det om at føl - ge

le - ve li - vet i hans — navn. — Vi kan nu — — — — — virk' - lig el -
ham, vil det for - an - dre — os. —

© 2018 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.

Denne sang kan kopieres til lejlighedsvis, ikke-kommercielt brug i kirke og hjem.
Denne tekst skal stå på alle kopier.

14

ske, — Når vi går — i hans fod - spor. — Vi har lært

Gm Dm B $\flat$

17

— li - vets ga - ve, — kæ - lig - he - den. —

F Gm Dm

20

Vi tje - ner vo - res næ - ste med et ven - ligt smil, ven -

B $\flat$ F Gm ^{7}

23

der sorg til glæ - de, hvor vi kom - mer hen. Føl - ger hans ek - sem - pel, går en

F B $\flat$ F

26

ek - stra mil i hans fod - spor. — I hans fod - spor. — I hans fod -

26 Gm⁷ F B^b

29 1. 2. 3.

spor. — spor. —

29 F Gm Dm B^b F

34 Til Coda ☺

I hans fod - spor. — Kær - lig - hed, —

34 Gm⁷ Dm⁷ B^b C

38

det — vir - ker al - tid. — Han — gi'r os styr - ke, — så vi ta'r

38 Dm B^b F C

42

— kær - lig - he - den, han gav — os, — som han gav — os, — og tje -

Dm C7

45

ner vo - res næ - ste med et ven - ligt smil, ven - der sorg til glæ - de, hvor vi

F Gm Dm

48

kom - mer hen. Føl - ger hans ek - sem - pel, går en ek - stra mil i hans fod - spor —

Bb F Gm Dm

52

D.S. al Coda

Vi tje -

Bb

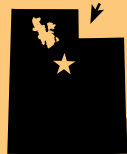
53

♯ CODA

rit.

Bb F Gm Dm Bb

rit.

Født i

**American Fork
i Utah**

i USA den 21. januar 1945

Har arbejdet som
advokat

Opretholdt som medlem af

**De Tolv
Apostles Kvorum**

i april 2008

Som 13-årig
hjalp han sin
mor med at
bage brød,
efter hun var
blevet opereret.

Det blev han
ved med at gøre,
indtil han flyttede
hjemme fra for at
gå på college.

Giftede sig med
Katherine Jacob
i 1968 i

**templet i
Salt Lake
City**

Han har **5 børn**
og **16**
børnebørn

Nadveren og at blive mere kristuslignende

Ældste D. Todd Christofferson

De Tolv Apostles Kvorum

Symbolikken i nadveren er smuk, når man tænker over den. Brødet og vandet repræsenterer hans kød og blod, som er det levende brød og det levende vand (se Joh 4:10), og det er et gribende minde om den pris, han betalte for at forløse os. Når brødet brydes, mindes vi, at Frelseren blev gennemboret i kødet. Når vi drikker vandet, tænker vi på det blod, han udgød i Getsemane og på korset og på dets helliggørende kraft (Moses 6:60).

Men i overført betydning har det at spise hans kød og drikke hans blod endnu en betydning, og det er at gøre Kristi egenskaber og karakter til en del af os ... Når vi nyder nadverbrødet og vandet hver uge, vil vi stå os godt ved at overveje, hvor helt og holdent vi må inkorporere hans karakter og hans syndfri levevis i vores liv og væren. Jesus havde ikke kunnet sone for andres synder, hvis han ikke selv var

syndfri. Eftersom retfærdigheden ikke havde noget krav på ham, kunne han tilbyde sig selv som betaling for os og derved vise nåde ...

At spise af Frelserens kød og drikke hans blod betyder at lukke alt ude af vores liv, der ikke er overensstemmende med en kristuslignende karakter, og at gøre hans egenskaber til vores. Det er den dybere mening med omvendelse, ikke blot at vende sig fra synd, men også fra da af at bringe »sit hjerte og sin vilje i harmoni med Gud« (se Bible Dictionary, »Repentance«). Gud vil vise os vores fejl og mangler, men han vil også hjælpe os med at vende svaghed til styrke (se Eter 12:27). Hvis vi oprigtigt spørger: »Hvad mangler jeg så?« (Matt 19:20), vil han ikke overlade os til gætværk, men han vil i kærlighed svare med vores lykke for øje. Han vil give os håb. ■

Fra en tale ved oktoberkonferencen 2017.

ELSKER I MIG, SÅ HOLD
MINE BUD.
JOHANNES 14:15

UNGE VOKSNE

**FØLES LIVET
OVERVÆLDENDE?**

*Denne måneds afsnit
handler om at forbedre
jeres følelsesmæssige og
mentale helbred.*

42

JOSEPH SMITH
**ERINDRINGER OM
PROFETENS GODHED
OG KARAKTER**

28

UNGE
**FIRE FORSLAG
TIL AT BLIVE SOM
JESUS KRISTUS**

52

NYT GUF-TEMA
**EN OPFØRNING
FRA FRELSEREN**

58

JESU KRISTI
KIRKE
AF SIDSTE DAGES HELLIGE

4

02186 01110 6

6

Lille Liahona

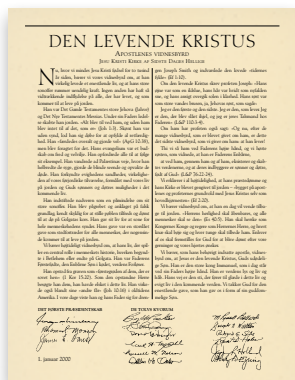
Et nyt
børneblad
til DIG!

Præsident
Russell M. Nelson

Lær om Jesus

God sendte sin søn Jesus Kristus for at hjælpe os.
GI kan få styrke fra Jesus Kristus, når I gør disse ting:

Læs »Den levende Kristus.«
Det er et vidnesbyrd om Jesus Kristus fra profeter og apostle.

Lær om Frelseren.

For adskillige år siden læste og understregede jeg *ethvert vers* i skrifterne, der handlede om Jesus Kristus. Da jeg var færdig, sagde jeg til min kone: »Jeg er en ny mand!«

Vær villige til at skille jer ud, sigte fra og være anderledes end andre mennesker i verden.

Prøv at se hen til ham i enhver tanke (se L&P 6:36).
Når I gør det, vil jeres tvivl og frygt forsvinde.

Jesus er Kristus! Hans kraft er tilgængelig for enhver af jer.

Indgå hellige pagter og hold dem.

Fra »Træk Jesu Kristi kraft ind i jeres liv«, Liahona, maj 2017, s. 39-42

**HJÆLP MED AT FÅ DET
TIL AT GRO I HAVEN!**

Da Jesus var på jorden, var han altid venlig mod andre. Når vi er venlige, følger vi ham.

Ligesom der vokser mange forskellige planter, blomster og grøntsager i haver, kan vi være venlige på mange forskellige måder.

I år skal vi anlægge en venlighedshave! Når I viser andre venlighed, kan I skrive det på et stykke papir, der er klippet ud som en blomst, en kaktus, et blad, en plante, en grøntsag eller bare et nyttigt insekt i haven! Og send det så til os. På bagsiden kan I læse, hvordan I gør. Eller anlæg jeres egen venlighedshave og send os et billede, hvor I »arbejder« på sagen!

Dette er mit bud, at I skal elske hinanden, ligesom jeg har elsket jer.*

*Joh 15:12

Primarybørn i **Osun State i Nigeria** laver blomster, der kan tilføjes venskabshaven!

Vidnesbyrdsplanter

Hvad vil det sige at have et vidnesbyrd?

Maryssa Dennis

Kirkens Tidsskrifter
Baseret på en virkelig
hændelse

Elisa gik ind i Primary og satte sig ved sin ven Armando.

»Velkommen!« sagde søster Russo. »Lad os begynde med en sang.«

Elisa sang med sin klasse. »Tro er som et lille frø, du sår og det vil gro« (*Børnenes Sangbog*, s. 50)

Søster Russo delte papir og farveblyanter ud. »Tænk på, hvad vi sang,« sagde hun. »Når I sår jeres frø af tro, så vokser det til et vidnesbyrd. Lav en tegning af, hvordan jeres vidnesbyrd ville se ud, hvis det var en plante.«

Elisa stirrede på det blanke papir. Alle de andre begyndte at tegne. Elisa kiggede på Armandos tegning. Hans plante havde en lige stamme med en masse blade. Den lignede den basilikum, der voksede på hendes altan. Måske var det også sådan, at hendes vidnesbyrd ville se ud. Hun greb sin blyant og tegnede en ligesom hans.

»Er I søde at slå op i jeres skrifter på Alma 32,« sagde søster Russo.

De læste om at så et frø i sit hjerte og mærke det gro. Elisa kiggede på sin vidnesbyrdsplante. *Havde* hun et vidnesbyrd? Hvad betød det overhovedet? Hun ville gerne spørge, men hun var for genert.

Da klassen var ovre, kom søster Russo hen til Elisa.

»Du virker lidt stille. Er der noget galt?« spurgte søster Russo.

Elisa kiggede ned på sin tegning igen. »Jeg er ikke sikker på, at jeg har et vidnesbyrd? Jeg ved ikke

rigtigt, hvad det betyder.«

Søster Russo smilede venligt til Elisa. »Det er helt i orden. Kan du huske, hvad tro er?«

Elisa nikkede. »At man tror på noget, vi ikke kan se?«

»Det er rigtigt!« sagde søster Russo. »Hvilke ting tror du på?«

Det var et let spørgsmål. »Jeg tror på vor himmelske Fader og Jesus Kristus. Jeg ved, at de elsker mig.«

Søster Russo smilede. »Du har lige båret dit vidnesbyrd! Et vidnesbyrd er det, man tror om evangeliet!«

Elisa tænkte over det. »Så har jeg allerede et vidnesbyrd?«
»Ja.« Søster Russo rakte sine skrifter frem. »Og kan du huske, hvad vi læste i dag? Man nærer frøet ved at gøre ting som at komme i kirke. Så vil dit vidnesbyrd blive stærkere.«

Elisa følte, at hun forstod det. »Så det er derfor, at vi tegner vores vidnesbyrd som planter?«

»Præcis. Fordi planter vokser lidt efter lidt,« sagde søster Russo. »Det er på samme måde med vidnesbyrd. De kommer sjældent lige på en gang. De vokser frem lidt ad gangen.«

Elisa fik det bedre med den plante, hun havde tegnet. Da hun kom hjem, skrev hun »Min vidnesbyrdsplante« under sin tegning. Hun hang den op ved sin seng. Hun syntes, at hun allerede kunne mærke, hvordan hendes vidnesbyrd voksede. Og hun ville gerne blive ved med at følge Jesus, så det kunne vokse sig endnu større! ●

NÆR JERES VIDNESBYRD

Et vidnesbyrd
er det, I tror er sandt, som
»Gud elsker mig« eller »jeg tror,
at familier er evige.«

Planter har brug
for vand og sollys for at vokse.
Skrifterne, bøn og kirke er
som vand og sollys for
vores vidnesbyrd.

Rødder
gør planterne stærke.
Lad os holde vores vidnesbyrd
stærkt ved at huske på vor
himmelske Fader og Jesus hver dag!

Ligesom planter
vokser folks vidnesbyrd i forskellig
takt. Vor himmelske Fader glæder
sig over det, når jeres kundskab
vokser bare en lille smule.

Troens frø

Profeten Alma sammenlignede det at få et vidnesbyrd til at vokse med at så et frø (Alma 41:32). Når I beder, læser i skriften og hjælper andre, vil jeres tro vokse! Prøv dette eksperiment for at se, hvordan et frø kan spire.

Dette skal I bruge:

En tørret bønne (enhver slags)

Køkkenrulle

Gennemsigtig plasticpose, der kan lukkes

- 1 Læg noget vådt køkkenrulle ind i plastikposen. Placer bønnen ovenpå og luk plastikposen.
- 2 Læg posen et solrigt sted. Efter en uge bør bønnen være begyndt at spire!
- 3 Lad planten vokse et stykke tid. Når I kan se rødder, så plant den i noget jord. Giv den vand og sollys og se, hvor stor den bliver!

Skygger af planter

Alles vidnesbyrd vokser i forskellig takt. Kan I gætte, hvilken plante der kaster de forskellige skygger?

Tro

Tekst: Beatrice Goff Jackson
Musik: Michael Finlinson Moody

Beslutsomt ♩ = 80-92

Chords: C, G7, C, F, C

1. Tro er at vi - de, at sol står op og skin - ne vil hver dag.
2. Tro er at vi - de, jeg var hos Gud, før jeg til jord blev sendt.

Chords: Dm, G7, C, D, G7

Tro er at vi - de, at når jeg be'r, det er til Guds be - hag.
Og jeg vil kom-me til ham i - gen, når li - vet her er endt.

Chords: Am, C, F, C, G7, C

Tro er som et lil - le frø, du sår og det vil gro.
Tro er til - lid til vor Gud og Kri - stus som hans Søn.

Chords: Am, C, F, C, G7, C

Og i mit hjer-te jeg er så glad, god ger - ning det er tro.
Tro - en den vok-ser, når jeg gør gavn, mer tro det er min bøn.

© 2019 Intellectual Reserve, Inc. Alle rettigheder forbeholdes.
Denne sang må kopieres til lejlighedsvis, ikke-kommerciel brug i hjem og kirke.
Denne tekst skal stå på alle kopier.

Hej fra Filippinerne!

Jeg hedder
Paolo!

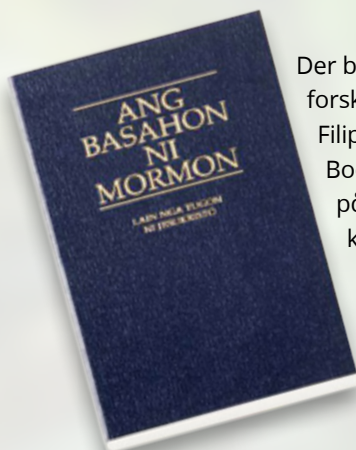
Og jeg hedder
Margo.

I år har
vi rejst rundt i verden
for at lære mere om Guds
børn. Mød os, mens vi er
i Filippinerne!

Der bor omkring 100
millioner mennesker i
Filippinerne og en masse
spændende dyr.

Der bliver talt otte
forskellige sprog i
Filippinerne. Mormons
Bog er blevet udgivet
på et sprog, der
kaldes cebuano.

Hvordan kommer I i kirke? Nogle familier
i Filippinerne kører med jeepneys (en slags bus)
for at komme rundt!

Det her er en VDR-ring på et filippinsk sprog, der kaldes tagalog. Man udtaler det sådan her: *piliin ang tama*.

Der er templer i Cebu City og Manila. Og gæt engang? Man er ved at bygge endnu et tempel i Manila! Og der skal også bygges templer i to andre byer, Urdaneta og Cagayan de Oro.

Filippinske børn leger en leg, der kaldes *luksong tinik*, eller »hop over torne«. Et barn eller to sidder på gulvet og lægger deres fødder og hænder i en stak oven på hinanden. Så prøver de andre børn at hoppe over uden at røre stakken.

Tak, fordi I udforskede
Filippinerne med os!
Vi ses næste gang!

Mød nogle af vores venner fra Filippinerne!

»Jeg ser altid frem til at læse i skriften sammen med min familie om aftenen. Jeg har det godt, hver gang jeg læser skrifterne.«

Lanneah D. er 10 år og fra Central Luzon i Filippinerne

»Da jeg lærte at læse, var jeg ked af det, fordi jeg ikke kunne læse hurtigt. Mine forældre og min søster hjalp mig, og nu er jeg begejstret for at læse i skriften.«

Acumen D. er 7 år og fra Central Luzon i Filippinerne

Er I fra Filippinerne? Så skriv til os! Vi vil mægtigt gerne høre fra jer!

ISKAGE-missionsfonden

Mckenna Clarke

Baseret på en virkelig hændelse

»Jesus sagde til ham: »Vogt mine får« (Joh 21:17).

Jared gik hjem fra kirke i det varme solskinsvejr sammen med mor og far. Han tænkte over lektionen i Primary. Eftersom Jared ikke hørte så godt, måtte han se godt på de billeder, læreren viste, og de ord, hun skrev på tavlen.

Den dag havde de lært, at Jesus havde bedt disciplene om at være missionærer. Jared tænkte på, hvordan han ville kunne forkynde evangeliet, sådan som Jesus havde bedt om. Han vidste, at han ikke

kunne tage på mission endnu. Så fik han en god idé. Måske kunne han begynde at spare sammen til den.

Da Jared kom hjem, løb han lige forbi Umber, hans ged, og ind i huset. Han fandt en plastikbøtte og skar forsigtigt et hul i toppen. Han skrev »Missionsfond« på siden. Så gik han op på sit værelse og fandt sine penge under sengen. En for en puttede han mønterne i. Men alle hans mønter kunne knap nok dække bunden af bøtten. Hvordan kunne han tjene nogle flere penge?

Jared tænkte og tænkte. Han kiggede ud af vinduet på det klare solskin. Det var så varmt på Filippinerne. Jared og hans venner spiste kokosis næsten hver dag efter skole. »Aha,« tænkte han. Han kunne lave is og sælge den til folk, der ville køles ned.

Jared løb ud for at finde mor. »Kan du vise mig, hvordan man laver is?« Jared brugte tegnsprog. Det er et sprog, hvor man taler med sine hænder. Mor smilede og nikkede.

Næste dag tog Jared og mor hen til det store marked og købte alle de varer, de skulle bruge. Da de kom hjem, fandt Jared en stor skål og rørte kokosmælk, kondenseret mælk, vanilje og kokosstykker sammen. Mor og Jared brugte en tragt til at hælde blandingen i små poser. Så lagde de alle poserne i fryseren. »Godt arbejde!« sagde mor på tegnsprog.

Det tog lang tid for isen at fryse. Men næste dag efter skole var den allerede klar! Jared kravlede op på en stol og tog den hvide køletaske, der stod på køleskabet.

Han lagde nogle håndklæder i bunden og lagde isene ovenpå. Han kunne ikke vente med at sælge dem.

Jared løb ud på den støvede gade. Hans venner legede med hjemmelavede drager og kastede deres klipklapper i en dåse for at vælte den.

På den anden side af vejen stillede han et bord med et skilt, hvor der stod: »Is, 5 pesos.« Hans ven, Jhonell, løb over og pegede på køletasken. Han gav Jared 5 pesos, og Jared gav ham en is. De lavede highfive.

Snart efter kom flere af Jareds venner også for at købe is. Da mor nogle timer senere kaldte Jared ind til aftensmad, var der kun nogle få is tilbage.

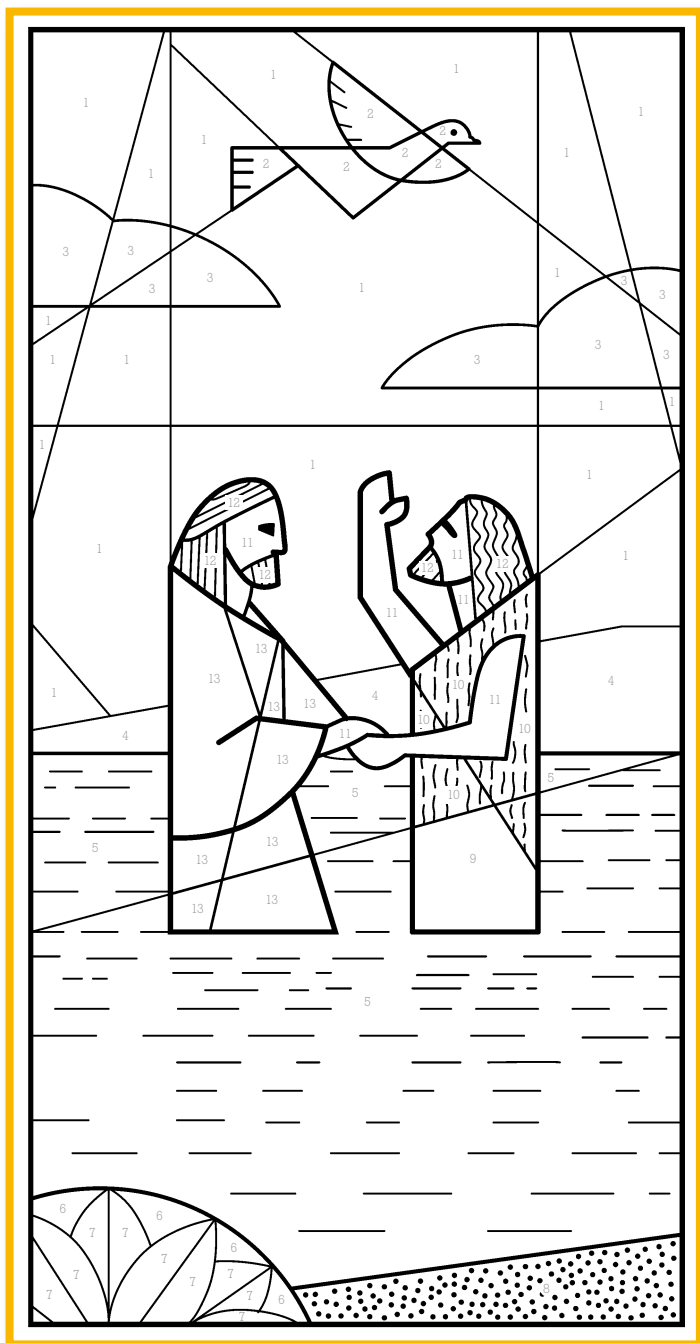
Jared tog den næsten tomme køletaske og mønterne. I en af sine lommer lagde han nogle mønter til tiende. I den anden lagde han de andre mønter. Han glædede sig til at se sin missionsfond blive fyldt op.

Derhjemme puttede han sine missionsmønter ned til de andre i bøtten. Der var stadig meget god plads. Men Jared følte sig varm indeni, da han tænkte på at tjene på mission en dag. Han besluttede sig for, at han ville sælge is hver dag, til bøtten var fuld. Det føltes så rart at tjene penge, så han kunne blive missionær, som Jesus havde bedt ham om. ●

Forfatteren har tjent som missionær i Filippinerne og bor nu i Virginia i USA.

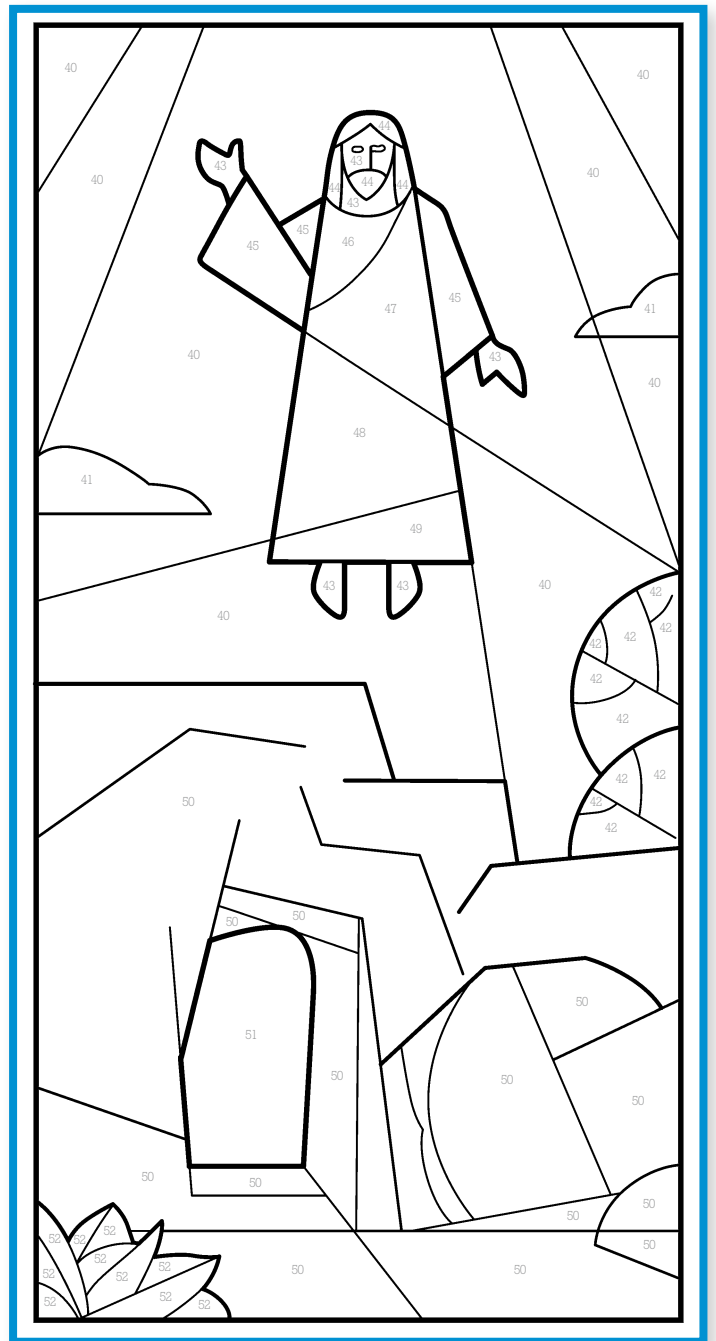
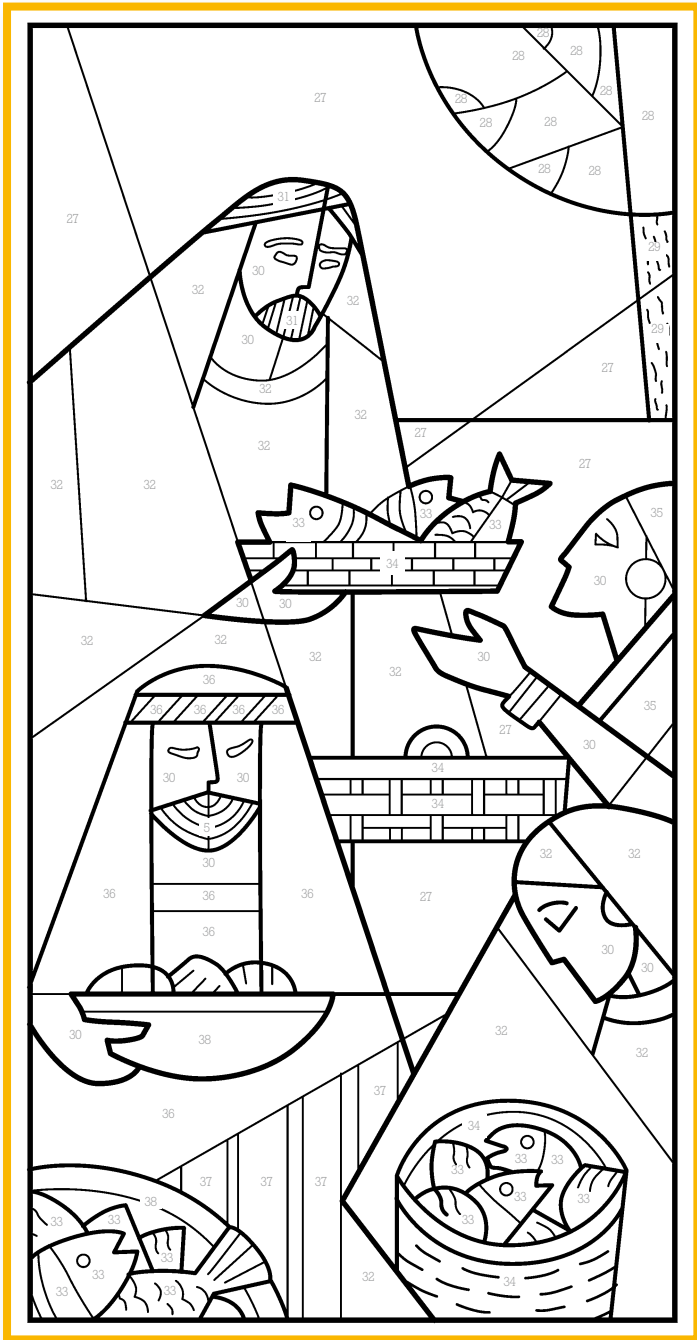

Læseplan over Det Nye Testamente

I år kan I komme til at lære Jesus bedre at kende, når I læser Det Nye Testamente!
Hver uge kan I forberede jer til jeres primarylektion ved at læse versene på siden L14.
Farv felterne, når I har læst dem.

LÆSEPLAN OVER DET NYE TESTAMENTE

Disse skriftsteder passer med den ugentlige læsning til læseplanen for 2019.

1. Matthæus 25:1-4; 8-13

2. Lukas 1:30-38

3. Lukas 2:40-49, 52

4. Johannes 1:1-5

5. Matthæus 3:11-17

6. Matthæus 4:1-10

7. Johannes 3:1-5; 14-17

8. Matthæus 5:14-16

9. Matthæus 6:5-8

10. Markus 4:35-41

11. Matthæus 12:6-13

12. Matthæus 13:1-9

13. Matthæus 14:22-31

14. Matthæus 16:13-19

15. Matthæus 17:14-20

16. Johannes 20:10-18

17. Lukas 10:30-37

18. Johannes 10:9-18

19. Lukas 17:11-19

20. Markus 10:13-22

21. Matthæus 21:12-17

22. Matthæus 25:31-40

23. Johannes 13:33-35

24. Markus 14:22-24

25. Lukas 23:32-34, 39-43

26. Johannes 20:24-29

27. Apostlenes Gerninger 9:1-6, 18-20.

28. Apostlenes Gerninger 3:1-10

29. Apostlenes Gerninger 12:5-11

30. Apostlenes Gerninger 17:22-31

31. Apostlenes Gerninger 26:12-20

32. Romerne 6:3-11

33. Romerne 10:13-17

34. 1 Korinther 2:11-14

35. 1 Korinther 13:1-8

36. 1 Korinther 15:13-22

37. 2 Korinther 1:3-7

38. 2 Korinther 9:6-9

39. Galaterne 6:1-10

40. Efeserne 2:4-10

41. Efeserne 6:10-18

42. Kolossenserne 2:2-7

43. 2 Thessaloniker 3:7-13

44. 2 Timotheus 3:14-17

45. Hebræerne 1:2-10

46. Hebræerne 7:1-6

47. Jakobs Brev 3:1-10

48. 1 Peter 3:12-18.

49. 1 Johannes 5:2-5

50. Johannes' Åbenbaring 5:1-10

51. Lukas 2:4-12.

52. Johannes' Åbenbaring 12:7-11

Jeg kan bede altid, alle steder og om
alting. Vor himmelske Fader hører
og besvarer mine bønner.

Præsident Ballard besøger Texas i USA

Apostlene rejser rundt i verden for at tjene mennesker og undervise dem om Jesus Kristus.

Da en stor orkan ramte byen Houston i Texas, blev mange menneskers hjem oversvømmet og ødelagt. Præsident M. Russell Ballard fløj derved for at hjælpe!

1

Så snart han landede med flyet, tog han direkte hen til kommandocentralen, hvor Kirken samlede hjælpemidler og sendte frivillige fra Hjælpende hænder ud.

2

Så besøgte han de områder, hvor mange huse var blevet oversvømmet. Nogle af gaderne var spærret af, så han gik fra hus til hus. Han lyttede til folk og fortalte dem, at vor himmelske Fader elsker dem.

3

Han mødtes med missionærer og andre medlemmer af Kirken, der hjalp til.

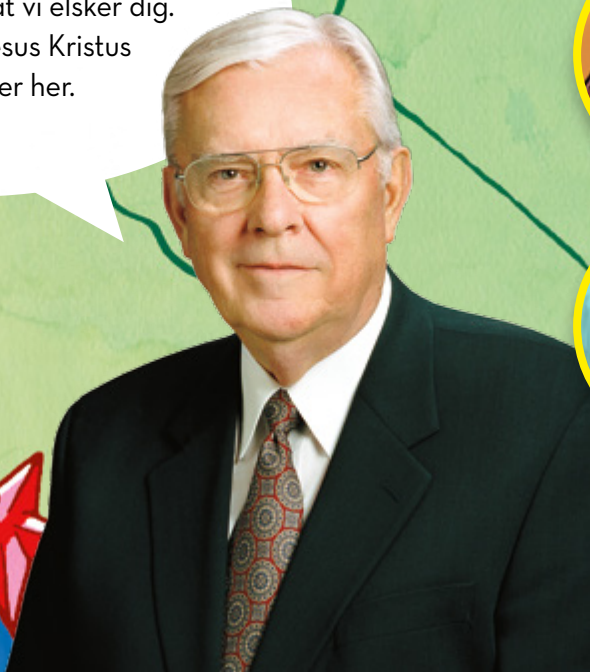
4

Han talte ved et kirkemøde og ved tre nadvermøder, så han kunne fortælle en masse mennesker om Guds kærlighed.

5

Da præsident Ballard mødte en ældre mand, hvis hus var blevet ødelagt, sagde han:

Jeg er apostel i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige ... Du skal vide, at vi elsker dig. Og vi er her, fordi Jesus Kristus ønsker, at vi er her.

HVAD BETYDER DET AT VISE OMSORG?

Jesu Kristus viste andre omsorg, og det gør hans apostle også. Match ordene til billederne, der viser, hvordan mennesker drager omsorg i vor tid!

Hjælper

Lytter

Velsigner

Fortæller

Er venlige

Hvordan kan I hjælpe en anden i dag?

Den perfekte skat at dele

Eric B. Murdock

Baseret på en virkelig hændelse

»I morgen bliver noget helt særligt,« sagde
»Diegos lærer. »Vi skal have vis og fortæl«.

Diego smilede. Han elskede »Vis og for-
tæl«. Han glædede sig til at vise sine venner
noget særligt.

Efter skole fortalte Diego mama den gode
nyhed.

»Hvad skal jeg tage med?« spurgte han.

»Noget, der er særligt for dig,« sagde
mama.

»Jeg kan tage Lobo med!«

»Jeg tror ikke, at vi kan tage hunden med
i skole,« sagde mama. »Men der er andre
særlige skatte, du kan vise frem.«

Så gik Diego straks i gang med den store
skattejagt. Han fandt en udstoppet abe.
Skulle han tage den med? Men Diego
kiggede videre.

Han kiggede bag køkkenstolene. Han kiggede i reolen. Han ville ikke stoppe, før han fandt det helt rigtige.

Så kiggede han ved sin seng. Han fandt den perfekte ting!

Diego løb ned for at vise mama det. Han holdt skatten tæt ind til sig.

»Mama!« sagde han. »Se! Jeg fandt den bedste ting!«

Han holdt et lille billede frem, så mama kunne se. Det var et billede af Jesus som lille dreng. Diego fik det godt, når han kiggede på billedet. Det syntes

han også, at hans venner i skolen skulle prøve.

»Det er en særlig ting til vis og fortæl,« sagde mama. »Hvad vil du fortælle din klasse om Jesus?«

»At alle kan være glade,« sagde han. »For Jesus elsker alle!« ●

Jesus lærte og voksede

Marissa Widdison
Kirkens Tidsskrifter

Jesus blev født og
var en lille baby.
Jeg har også været
baby engang!

Maria og Josef hjalp
og tog sig af Jesus.
Hvem hjælper mig?

Jesus voksede og blev
større, ligesom jeg gør.
Han gik frem i *visdom*.
Det betyder, at han
lærte nye ting.

Han gik frem i *vækst*.
Det betyder, at hans
krop voksede.

Han gik frem i yndest *hos Gud*. Det
betyder, at han lærte om vor himmelske
Fader. Han lærte at bede. Han læste
skrifterne.

Han gik frem i yndest
hos mennesker. Det
betyder, at han blev
venner med folk. Han
var venlig mod andre.
Han hjalp sin familie.

Jeg kan gøre noget for at lære mere og vokse mig stor.
Jeg kan lære at følge Gud. Jeg kan være en god ven.
Jeg kan vokse på en god måde, ligesom Jesus gjorde! ●

Læs om Jesus som barn i Lukas 2:40-52.

Jeg vokser

Kære forældre

Vi er glade for at kunne præsentere den nye *Lille Liahona*. Dette blad udkommer sammen med *Liahona*. Hvis I ikke har børn hjemme, håber vi, at I vil give det til et barnebarn, en nabo eller et barn i Primary.

Her er det, I kan finde i den nye *Lille Liahona*:

- Mere end 20 sider med historier, sange og aktiviteter
- Ny papirkvalitet, der er lettere at farve og tegne på og klippe i
- Et budskab fra Det Første Præsidentskab
- Historier om De Tolv Apostles Kvorums verdensomspændende tjeneste
- Historier om børn rundt om i hele verden
- Ressourcer til familieaften og familiens skriftstudium

Vi vil mægtigt gerne høre jeres tanker om:

- Jeres families oplevelse med at bruge den nye *Lille Liahona*.
- Jeres oplevelser med at dele den med andre.
- Ethvert forslag til forbedring.

Skriv til: New Friend

50 E. North Temple Street, Room 2393

Salt Lake City, UT 84105 USA

liahona@ldschurch.org

Med kærlig hilsen

Lille Liahona

Find den skjulte Liahona!

PÅ OMSLAGET AF LILLE LIAHONA

Illustration: Melissa Marwill

INDHOLD

- L2** Det Første Præsidentskab: Lær om Jesus
- L4** Vidnesbyrdsplanter
- L6** Aktivitet: Troens frø
- L7** Musik: Tro
- L8** Hej fra Filippinerne!
- L10** Iskage-missionsfonden
- L12** Læseplan over Det Nye Testamente
- L15** En lys idé-plakat: Bøn
- L16** Apostle over hele verden: Præsident Ballard besøger Texas i USA
- L18** Den perfekte skat at dele
- L20** Følg Jesus: Jesus lærte og voksede
- L23** Malebogsside: Jeg vokser

